Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 200— ΤΟΜ Ε | ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 11 Φεβρουαρίου 1892 | ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία	δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	δρ. χρ. 45	δρ. χρ. 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

—

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΕΘΝΙΚΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, ΑΛΛΗΛΟΦΑΓΙΑ, ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

Ἢ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΠΡΟΛΗΦΘΩΣΙΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΣΩΘΩΜΕΝ ΚΑΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΗΣΩΜΕΝ

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Η'.

Ἀποφεύγομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα καὶ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν καὶ παντοπωλῶν, ἢ τὰς σχετικὰς παρ' αὐτῶν ἐπιστολὰς καὶ σημειώσεις, διότι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει τὸ ὀλεθριώτερον τῆς κοινωνίας ἐλάττωμα, ἀπηνῶς παρὰ πάντων ἐξασκούμενον, ἢ ἐπιτρεπόμενον, τὸ ὁποῖον εἰς πᾶν ἕτερον κράτος τιμωρεῖται παρὰ τοῦ νόμου καὶ προλαμβάνεται, ἢ ἐὰν δὲν τιμωρῆται, καταδικάζεται καὶ ἀποδοκιμάζεται παρ' ὅλης τῆς κοινωνίας, διότι ἀφορᾷ πᾶν μέλος αὐτῆς. Τοῦτο εἶνε ἡ κλοπὴ τῶν ἰδεῶν καὶ ἐφευρέσεων.

Αἱ κυβερνήσεις ἡμῶν φανερὰ σᾶς λέγουν προνόμια δὲν δίδομεν. Τμῆμα προνομίων ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει (patent office)· ρίψατε διὰ τοῦ τύπου μίαν ἰδέαν, ἓν σχέδιον, μίαν ἐφεύρεσιν, δώσατε τὰς λεπτομερείας καὶ τὰ σχετικὰ ὀνόματα, ὅπως ἰδῆτε τίς θὰ τὴν πρωτοκλέψῃ. Ἅπαντες θὰ ἀκούσητε, τὴν ἐφεῦρον καὶ ἅπαντες εἶχον τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆς, ἄρα ἢ θὰ τὴν καταστρέψουν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ της, ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκοῦς συλλήψεώς της, ἢ θὰ τὴν ἁρπάσωσιν ἐν ὀνόματι τοῦ συναγωνισμοῦ, ὅπως ἀντὶ μεγάλου ἔργου παράξωσιν ἓν πυγμαῖον ἔκτρωμα, ἕνα γελοῖον καὶ ἐπιζήμιον τζουτζέ. Οὕτως ἔκαμαν ἐσχάτως οἱ χρυσοκάνθαροι μὲ ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις, τῶν ὁποίων ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ 1852 εἴχομεν πρῶτοι τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἱδρύσαμεν ἢ ἐπροτείναμεν εἰς τὴν κυβέρνησιν, τὰ ἀτμόπλοια, τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, τὴν ἵδρυσιν μεγάλης ἑλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας ἐν Λονδίνῳ, τοὺς σιδηροδρόμους, τὴν σιδηροβιομηχανίαν, τὴν μεταλλουργίαν, τὰς Τραπέζας καὶ ἄλλα διάφορα, τὰ ὁποῖα ἐπαναλέγομεν εἴτε ἡμεῖς μόνοι ἐκάμαμεν, εἴτε διὰ τοῦ φιλελληνικοῦ Κομιτάτου τοῦ Λονδίνου τῷ 1863 διὰ μεγάλων γερῶν κεφαλαίων ἐζητήσαμεν παρὰ τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων ἐν τελειότητι νὰ κατασκευάσωμεν. Ἀποφεύγομεν λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μνημονεύσωμεν ἕτερα ὀνόματα ἐκείνων τῶν ὁποίων οἱ κλέπται τῶν ἰδεῶν οὐδεμίαν δύναται νὰ κάμουν χρῆσιν, ἢ κατάχρησιν.

Ἐν τούτοις ἐκτὸς τῶν βασίμων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας εἰς τὸ χθεσινὸν ἡμῶν φύλλον ἐδώσαμεν, ἤτοι ὅσας συνελέξαμεν παρὰ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν καὶ τῶν παντοπωλῶν διὰ τὸν σταφιδόκαρπον, συνεβουλεύθημεν ἐν τῷ Ρεφόρμ-Κλοὺμπ τινὰς μεγάλους ἐργοστασιάρχας καί τι-

νας ἐξόχους ἐπιχειρηματίας κατὰ πόσον τὸ μονοπώλιον τοῦ σταριδοκάρπου ἦτο πρακτικόν, εὐκολοκατόρθωτον καὶ προσοδοφόρον διὰ μίαν κυβέρνησιν. Ἐθέσαμεν ἐννοητέον πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν σταριδόκαρπον ἐνώπιον αὐτῶν εἰλικρινέστατα καὶ ἐντιμότατα οὐδὲν κρύψαντες. Τοῦτέστι πόσοι ὡς ἔγγιστα οἱ σταριδοκτήμονες, ὁποίας τάξεως ἄνδρες εἶνε, πῶς ἡ τάξις αὕτη πρὸ ἡμίσεως αἰῶνος διατελεῖ ὑπὸ τὴν δουλείαν τῶν τοκογλύφων ἕνεκεν ἐλλείψεως Γεωργικῶν τραπεζῶν, τίνες ὁποῖοι καὶ πόσοι οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀγγλίᾳ ἔμποροι, μεσῖται, κερδοσκόποι, παραγγελιοδόχοι, παραληπταὶ σταρίδος, πόσοι χονδρικοὶ μεταπράται τοῦ προϊόντος τούτου, ὁποῖα τὰ ἡμερομίσθια τῆς καλλιεργείας τοῦ σταριδοκάρπου ἐν Ἑλλάδι, ὁποῖα ὡς ἔγγιστα τὰ κέρδη καὶ αἱ ζημίαι τοῦ στερεωτάτου καὶ συγχρόνως ἀνωμάλου τούτου ἐμπορίου τοῦ σταριδοκάρπου καὶ τίνες οἱ ἀεὶ κερδίζοντες καὶ τίνες οἱ αἰωνίως ζημιούμενοι.

Καὶ ἐνταῦθα ὀφείλομεν ἐξ ἀνάγκης νὰ διασαφήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἓν πρᾶγμα, ὅτι τὸ Reform Club, ἐν ᾧ εἴμεθα ἀπὸ τοῦ 1851 μέλος διαφέρει οὐσιωδῶς παντὸς ἑτέρου Κλούμπ τῆς Ἀγγλίας ὡς πρὸς τοῦτο· ἐνῷ ἀρ᾽ ἑνὸς εἶνε ὁ ὑψηλότερος πολιτικὸς σύλλογος τῶν φιλελευθέρων, ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκονται ἅπαντες οἱ βουλευταί, οἱ σχηματίζοντες τὴν πτέρυγα τῶν Οὐίγκων, ἀφ᾽ ἑτέρου περιέχει τοὺς ἐπιφανεστέρους βιομηχάνους τῆς Ἀγγλίας, τοὺς πλουσιωτέρους ἄνδρας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τὰ ἐξοχώτερα πνεύματα, τὰ διαλάμψαντα ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ εἰς πάντα κλάδον κυρίως τοὺς μεγαλειτέρους οἰκονομολόγους καὶ τοὺς πρακτικωτέρους νόας ὅλων ἐκείνων τῶν στοιχείων, τῶν διατηρούντων τὸ μεγαλεῖον τοῦ μεγάλου τούτου ἔθνους, ἐνώπιον τῶν ὁποίων τὰ μεγαλείτερα μυαλὰ τῆς πτωχῆς ἐποχῆς μας, τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε ἢ ἐν νερουλὸ κουρκούτι.

Ἀκροαζόμενοι ἄρα τῶν διαφόρων συνομιλιῶν τριάκοντα κατὰ σειρὰν ἔτη καὶ ἐν ἴσῃ μοῖρᾳ μετ᾽ αὐτῶν εὑρισκόμενοι, διότι εἰς τῶν κανόνων τοῦ Reform Club εἶνε, ὅτι πάντα τὰ μέλη ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ Κλούμπ εἶνε ὅμοια καὶ ἴσα ἀπὸ τοῦ δουκὸς τῆς Οὐεστμίνστερ, τοῦ ἔχοντος τρεῖς χιλιάδας λίρ. τὴν ἡμέραν εἰσόδημα μέχρι τοῦ πτωχοτέρου μέλους, τοῦ μὴ ἔχοντος οὔτε ἑκατὸν λίρας τὸ ἔτος, καὶ τοιούτους ἐγνωρίσαμεν πλείστους ἐξόχους γνωστοὺς καὶ σεβαστοὺς Ἄγγλους μέλη τοῦ Κλούμπ, ἀκροαζόμενοι, λέγομεν, αὐτῶν ὄχι μακρόθεν ἀγορευόντων ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ των, ἀλλὰ συνδιαλεγομένων ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ, ἐν εὐθυμίᾳ, χαρᾷ ἢ λύπῃ συμφώνως τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων εἴτε εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ γεύματος, τοῦ καπνίσματος, τῶν χαρτίων, τῶν σφαιριστηρίων τῆς βιβλιοθήκης, τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ἀναγνωστηρίων τοῦ Κλούμπ, οὐ μόνον πολλὰ ἕτερα ἐδιδάχθημεν ἀλλὰ κυρίως καὶ τοῦτο τὸ νὰ διακρίνωμεν τοὺς ἀληθεῖς μεγάλους νόας, τοὺς ἀληθῶς μεγάλους ἄνδρας, τίς εἶνε ὁ ἀληθὴς ἔξοχος ἀνὴρ καὶ τίς ὁ ἀγύρτης, τίς ὁ πρακτικὸς νοῦς, τίς ὁ σκεπτικὸς καὶ βαθὺς ἐξεταστὴς καὶ ἀναλυτὴς τῶν κοινωνιῶν δημοσιογράφος, τίς ὁ ἀληθῶς πολυμαθής, διὸ καὶ οὐδεμίαν ἀπηντήσαμεν δυσκολίαν ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι τὸ 1878 νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὅτι ἡ δυστυχὴς αὕτη χώρα ἔμελλε ταχέως, ἢ ἀργὰ νὰ περιέλθῃ οἰκονομικῶς εἰς τὸ παρὸν σημεῖον, διὸ καὶ διὰ τῶν παραρτημάτων τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ἠξέμεθα νὰ ἀγορεύωμεν ὑπὲρ τοῦ μονοπωλίου τῆς σταρίδος.

Συμβουλευόμενοι ἀκαταπαύστως λοιπὸν τὰ διάφορα μέλη τοῦ Κλούμπ περὶ τοῦ μονοπωλίου τοῦ σταριδοκάρπου, οὐδένα εὕρομεν μὴ ἀναγνωρίζοντα τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ. Ἐνθυμούμεθα μάλιστα μίαν ἑσπέραν ἐν τῷ καπνιστηρίῳ συνδιαλεγόμενοι περὶ τοῦ θέματος τούτου μετὰ τοῦ τραπεζίτου Χάνκη (Hankey), τοῦ κ. Καρόλου Μακώλη (Macaulay), ἀνεψιοῦ τοῦ μεγάλου ἱστοριογράφου τῆς Ἀγγλίας, τοῦ συνταγματάρχου Φρὲντζ (French) καὶ ἄλλων ὁ γέρων συνταγματάρχης Φρὲντζ, ὅστις διέμεινε ἐπί τινα ἔτη εἰς τὰς Ἰονίους νήσους καὶ οὐτινος ὁ ἀδελφὸς ὑπῆρξεν εἷς τῶν μεγαλειτέρων ἄγγλων τραπεζιτῶν τῆς Ἰταλίας ζωηρῶς ἐρώνησε, τοὺς λόγους τούτους.

— Οἱ σταριδοκτήμονες, ἐὰν εἶχον ὀλίγον περισσότερον νοῦν ὤφειλον οἱ ἴδιοι οὗτοι πρὸ δύο αἰώνων ἔτι, ὅταν ἦσαν ἐν δουλείᾳ νὰ κάμουν τὸ μονοπώλιον τῆς σταρίδος, ἀφοῦ μόνον ἡ Ἀγγλία ἔκποτε τὴν ἠγόραζε, μόνον ἡμεῖς εἴμεθα οἱ πελάται ὑμῶν χονδρικῶς ἀγοράζοντες αὐτὴν διὰ τροφήν, διότι οἱ Γάλλοι τὴν ἠγόραζον μέχρι πρὸ ἑξήκοντα ἐτῶν εἰς μικρὰς ποσότητας διὰ τὰ φαρμακεῖα των. Ὅταν ἤμην εἰς τὰς νήσους ἠπόρουν πῶς δὲν ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Ὄθωνος τὸ μονοπώλιον.

— Πῶς οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὴν δουλείαν τῶν Τούρκων ἠδύναντο νὰ κάμουν τοῦτο, ἠρωτήσαμεν καὶ πῶς ἠδύναντο νὰ περιορίσουν τὴν φυτείαν, διότι μονοπώλιον τῆς σταρίδος ἄνευ περιορισμοῦ τῆς φυτείας εἶνε ἀκατόρθωτος

— Τότε τὸ πρᾶγμα ἦτο εὐκολώτερον δεκαπλασίως ἢ σήμερον, ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης, διότι ἀρ᾽ ἑνὸς ἦτο δεσποτισμὸς καὶ ὄχι σύνταγμα καὶ δι᾽ ἑνὸς φιρμανίου τοῦ Σουλτάνου ἐμποδίζετο, ἀρ᾽ ἑτέρου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοραστῶν διὰ τὰς διαφόρους ἀγορὰς τῆς Ἀγγλίας ἦτο μετρημένος. Ἦσαν οἱ Πρόξενοι Ἄγγλοι τῆς Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Πατρῶν καὶ ἡ Levant company, σήμερον εἶνε ἑκατοντάδες ἔμποροι καὶ μεσῖται τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας. Οἱ τότε κτηματίαι σας ἀφοῦ ἐπείσθησαν, ὅτι ἡ σταφὶς ἦτο προϊὸν, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ βλαστήσῃ εἰς ἄλλο μέρος, ἢ ὅτι δὲν ἐραίνετο ἐν τῇ ἀγορᾷ παρ᾽ ἄλλων, ἔπρεπε νὰ συναπτίζωνται κατ᾽ ἔτος εἰς ἓν σῶμα καὶ προσδιορίζωσι τὴν τιμήν του.

— Ἀλλ᾽ ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἡ συγκοινωνία ἦτο δύσκολος, αἱ ἐμπορικαὶ γνώσεις περιωρισμέναι καὶ ἐν τῷ σκότει πᾶσα πληροφορία, ὅπως οἱ σταριδοκτήμονες συναπτισθῶσιν, ἀγνωστος δὲ ἡ ἀνάλωσις τοῦ σταριδοκαρποῦ ἐν Ἀγγλίᾳ εἴπομεν.

— Ἡ ἀνάλωσις ἔβαινε ταχύτερον τῆς φυτείας εἶπεν ὁ κ. Φρέντζ. Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ὁ δασμὸς τῆς σταρίδος ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο 44 λίρας ὁ τόνος ἤμην εἰς τὴν Καντέβουρην καὶ εἰσελθὼν ἡμέραν τινὰ εἰς παντοπωλεῖον ἠπόρησα νὰ ἴδω τόσους πτωχοὺς ἀγοράζοντας τὴν σταρίδα πρὸς ὀκτὼ καὶ δέκα πέννας τὴν λίτραν. Ἐρωτήσας τὸν παντοπώλην, ἐὰν γίνεται μεγάλη ἀνάλωσις τῆς σταρίδος μεταξὺ αὐτῶν, ἀπεκρίθη, ὅτι περισσοτέρα σταφὶς ἀγοράζεται παρὰ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου καὶ τοῦ κάτω λαοῦ, ἢ τῶν πλουσίων, ὅτι δὲ δὲν εἶνε ἐργάτης, ὅστις δὲν ἀγοράζει ἡμίσειαν λίτραν ἢ ἓν τρίτον τῆς λίτρας τὴν ἡμέραν, τὴν μεταχειρίζονται διὰ flavour (οὐσίαν) εἰς τὴν μαγειρικήν των, τὴν θέτουσι σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ φαγητά των. Ἐὰν λοιπὸν ἔκτοτε συγχρόνως τῆς αὐξήσεως τῆς ἀναλώσεως τοῦ σταριδοκαρποῦ ἱδρύεο τὸ μονοπώλιον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τοῦ free trade, ἡ Ἑλλὰς ποτὲ οἰκονομικῶς δὲν θὰ ἦτο εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν.

Ὁ γηραιὸς συνταγματάρχης Φρὲντζ ὑπῆρξε δι᾽ ἡμᾶς αὐθεντικότης οὐχὶ δι᾽ ἕτερον λόγον, ἀλλὰ διότι ζήσας πολυχρονίως ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἀνατολῇ, γνωρίζων δὲ ὡς περωτσιμένος ἀνὴρ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε λανθασμένος εἰς τὰς σκέψεις του.

Ἀλλ᾽ ἐρχόμεθα εἰς ἕτερον σπουδαιότερον ὑπὲρ τῆς πρακτικότητος τοῦ μονοπωλίου τῆς σταρίδος.

Τινὰς ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ εἴχομεν κανονίσει τὴν περὶ ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Ἀργολίδος σύμβασιν, περὶ ἧς εἰς τὰ ἑπόμενα θὰ ὁμιλήσωμεν, καὶ εὑρισκόμεθα μόνοι ἐν τῷ μικρῷ καπνιστηρίῳ τοῦ Κλούμπ ἀναγινώσκοντες, εἰσέρχεται μεθ᾽ ἑνὸς ἐπισκέπτου τοῦ Κλούμπ ὁ κύριος Χόρσλεη (Jhon Horsley) καὶ κάθηται ἐγγὺς ἡμῶν. Τὸν κ. Χόρσλεη ἐγνωρίζομεν μικρὸν μόνον μὴ ἔχων τὴν τιμὴν τῆς πρότερον ἐκτενοῦς συναναστροφῆς του, οὗτος δὲ πρῶτος ἀπευθύνας τὸν λόγον πρὸς ἡμᾶς, ἠρώτησε πότε ἐπιστρέφομεν ἐν Ἑλλάδι, πάραυτα δὲ ὁμιλῶν ὡς ἀνὴρ γνωρίζων κάλλιστα τὴν Ἑλλάδα ἤρχισε πρῶτον περὶ τῆς καταπαύσεως τῆς λῃστείας καὶ εἶτα περὶ τοῦ μονοπωλίου τοῦ σταριδοκαρποῦ. Κατακρίνων τὴν λῃστείαν, ὅτι ἀκηδῶς τοσαῦτα ἔτη ὀπισθοδρόμησε τὴν χώραν, ἀνέφερε πρὸς ἡμᾶς λεπτομερείας τινὰς τῆς συλλήψεως τοῦ κ. Σωτηροπούλου παρὰ τῶν λῃστῶν, αἵτινες μᾶς παρεκίνησαν νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν πόθεν τὰς ἠρύσθη.

— Ἐκ τοῦ δεύτερου συγγράμματος ἀγγλιστὶ ἑνὸς ἱερέως, ἀπεκρίθη, τὸ ἔχω, ἐὰν ἐπιθυμῆτε, σᾶς τὸ δανείζω νὰ τὸ ἀναγνώσητε. Καὶ πράγματι εὕρομεν τὴν πολύκροτον καὶ ἀξιοθρήνητον αὐτὴν ἱστορίαν γλαφυρότατα καὶ μετ᾽ ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος περιγραφεῖσαν, ἀρκετὴν δ᾽ ὅπως ἀποτρέψῃ πάντα ξένον νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Χόρσλεη ἐν τούτοις προέβη εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς ὁμιλίας ἡμῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ μονοπωλίου τοῦ σταριδοκαρποῦ. Γνωρίζων καὶ ἀκούων τὰς ἐνεργείας καὶ ἐρεύνας ἡμῶν ἐν τῷ Κλούμπ περὶ μονοπωλίου παρὰ τῶν αὐθεντικωτέρων καὶ πρακτικωτέρων ἐργοβιομηχάνων καὶ ἐπιχειρηματιῶν λέγει:

— Τὸ μονοπώλιον θὰ εἶνε πολὺ συμφέρον εἰς τὸ Κράτος, χρειάζεται μόνον μία μικρὰ συνενόησις μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

— Δὲν χρειάζεται οὐδεμία συνεννόησις, τοῦτο εἶνε ἐν χώρᾳ ἐλευθέρᾳ ἐμπόριον ἐλεύθερον (free trade), ἀπεκρίθημεν.

Προχωρούσης τῆς ὁμιλίας, καθ᾽ ἣν ὁ κ. Χόρσλεη ἐπεβεβαίωσεν εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτικὸν τοῦ μονοπωλίου τοῦ σταριδοκάρπου μᾶς ἐνεχείρισεν ἔντυπον ἐγκύκλιον περὶ τοῦ προϊόντος τούτου τῆς ἐν τῷ τελωνείῳ παρακαταθήκης του, τῶν διαφόρων τιμῶν του σχετικῶς τοῦ παρελθόντος, περὶ εἰσοδιῶν τοῦ καρποῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν γένει πασῶν τῶν ἐτησίων ἐμπορικῶν λεπτομερειῶν τοῦ καρποῦ ἡμῶν.

— Τίνος εἶνε ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἠρωτήσαμεν, ἀφοῦ διετρέξαμεν αὐτὴν μετὰ κορυφαίας ἀπορίας.

— Τοῦ καταστήματός μας ἀπεκρίθη.

Ἐπληροφορήθην τότε, ὅτι συνεδέετο μετὰ μεγάλου σταριδοεμπορικοῦ ἀγγλικοῦ οἴκου τοῦ Ἄστεως τοῦ Λονδίνου, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ μεγαλείτεροι τῶν Πατρῶν γερμανοὶ καὶ ἄγγλοι σταριδέμποροι ἀπέστελλον τὸν σταριδόκαρπον των. Ἀλλ᾽ ὅ,τι περιεργότερον μετὰ ταῦτα διὰ συγκρίσεως ἀνεκαλύψαμεν εἶνε, ὅτι αἱ βουλεύμεται ἐγκύκλιοι τὰς ὁποίας ὁ διαβόητος οὗτος ἐγθρὸς τοῦ μονοπωλίου τῆς σταρίδος ἀγυρτικῶς πρὸς τὸ συμφέρον του ἐκδίδει, ὅπως νομίζεται ὡς ἄνθρωπος γραμμάτων καὶ στατιστικῶν δὲν εἶνε, ἢ ἁπλῆ ἀντιγραφή, ἢ στοιχολογία ἐκ τῆς ἐτησίας αὐτῆς ἀγγλικῆς ἐγκυκλίου ὅστις δὲν ἔχει κἂν τὴν τιμιότητα νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι δὲν εἶνε προτότυπος ἀλλὰ μετάφρασις ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δι᾽ ἄλλων γνώσεων, δι᾽ ἄλλων χρηματικῶν μέσων, δι᾽ ἄλλων κεφαλαίων δύνανται νὰ ἀποκτήσουν τοιαύτας πληροφορίας.

Ἐφάπαξ ἀποδείξαντες τὸ ἀναμφισβήτητον τοῦ πρακτικοῦ τοῦ μονοπωλίου τῆς σταρίδος προς ὄφελος τῶν σταφιδοκτημόνων, τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου καὶ τῶν πόλεων. τῆς ἐξαγωγῆς καὶ φορτώσεώς του, ἐρχόμεθα νῦν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς οἵτινες μαθηματικῶς ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν δι᾽ αὐτοῦ δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὰ δάνειά της τοὐλάχιστον κατὰ 200,000,000 δραχμῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΑΙΡΟΣ, 9 Φεβρουαρίου. Ὁ Κεδίδης θὰ δεχθῇ αὔριον τὸν ἕλληνα πρόξενον, ὅστις θὰ ἐγχειρίσῃ αὐτῷ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 Φεβρουαρίου. Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐξακολουθεῖ. Ὁ κ. Καρνὼ ἐδέξατο σήμερον εἰς ἀκρόασιν πολλοὺς, ἐν οἷς τὸν κ. Κωνστάν, Λέοντα Σάγκ, Ευουγιά, ἀλλ᾽ εἰς κανένα μέχρι τοῦδε δὲν ἔδωκε ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον.

ΒΟΥΛΗ

Σύνοδος Β΄. Περίοδος ΙΒ΄.

Συνεδρίασις τῆς 10ης Φεβρουαρίου

Προεδρεία Ν. Γεωργιάδου

Περὶ ὥραν 5ην ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος παρόντων δὲ 90 βουλευτῶν γίνεται ἀπαρτία καὶ εἰσέρχεται ἡ βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Κατὰ ζήτησιν πολλῶν βουλευτῶν ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος ὅπως συζητηθῇ τὸ ζήτημα τοῦ κατηγορητηρίου.

Ὁ κ. Σιμόπουλος λαμβάνων τὸ βῆμα λέγει, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις φρονεῖ ὅτι πάντα τὰ τῆς κατηγορίας ἐγένοντο παρὰ τὸν νόμον ἀφοῦ ἀνέβαλε τὴν ἐκλογὴν νέας ἐπιτροπῆς.

Ἐπιβάλλεται δ᾽ εἰς ἡμᾶς ἰδιαίτερον καθῆκον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποίου προσέρχομαι προθύμως χωρὶς νὰ ἀποκρύψω ὅτι ἔχω γνώμην διάφορον τῶν ὑποβαλλόντων τὴν κατηγορίαν. Πας᾽ ἡμῖν δυστυχῶς ὁ πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς προέβη οὕτως ὥστε νὰ ἀνοίξῃ μέγα χάσμα. Κατ᾽ ἐμὲ οἱ πολιτευταὶ καθ᾽ ὧν τὸ κατηγορητήριον ἀποτελοῦσι πολύτιμον κεφάλαιον οὐ μεγάλην ἀνάγκην ἔχει πατρίς.

Τὸ θέμα τὸ προβαλλόμενον ἀφορᾷ οὐχὶ εἰς πρόσωπα ἀλλ᾽ εἰς ἀνώτερον θέμα, δι᾽ οὗ καλεῖται ἡ βουλὴ νὰ ἀποδείξῃ ἂν εἶνε ἱκανὴ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ὕψιστον τῶν νόμων, καταλλήλως καὶ εὐλαβῶς.

Ἡ πρότασις αὕτη ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐξετασθῇ ἡ πολιτεία τῆς πρώην Κυβερνήσεως.

Τίς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὰς δυσχερείας καθ᾽ ὧν ἐπάλαισεν ἡ πρώην Κυβέρνησις.

Δὲν νομίζω ἀναγκαῖον νὰ συζητήσω ἐπὶ πάντων τῶν ἄρθρων τῶν ἀφορώντων τὸ κατηγορητήριον θέλω δὲ περιορισθῆ εἰς 2 μόνον θέματα δι᾽ ὧν ἔχει ἡ βουλὴ ἀφορμὴν πρὸς παραπομπήν. Ἔχετε πάντες ὑπ᾽ ὄψει τὰς ὁποίας ὑπέβαλον ἐν τῇ βουλῇ καταστάσεις, ὡς βλέπετε πῶς διετέθη τὸ προϊὸν τοῦ δανείου Πειραιῶς—Λαρίσσης· 22 ἑκατομμ. ἐδόθησαν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τῆς ὁδοποιίας 8 ἑκατομμ., πρὸς ἐξόφλησιν ἐντόκων γραμματίων, 8 ἑκατομμ. ἦσαν κατατεθειμένα ἐν τῇ τραπέζῃ Hambro, ἃ ἔλαβεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις καὶ 3 ἑκ. εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Λαρίσσης προϊὼν ὁ κ. Σιμόπουλος ὁμιλεῖ περὶ ὅλων τῶν συνωμολογηθέντων δανείων καὶ ἐξηγεῖ τὸν τρόπον καθ᾽ ὃν ταῦτα ἐξωδεύθησαν, λέγει δὲ τελευτῶν ὅτι ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις ἐξυπηρέτησε τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους κατὰ τρόπον, ὥστε μᾶλλον ἔπαινος ἢ κατηγορία νὰ ἐφαρμόζηται εἰς αὐτὴν, δὲν νομίζει δὲ ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ πλείονα διότι ἡ κοινὴ γνώμη εἶνε ἐσχηματισμένη.

Ὁ κ. Στεφάνου συνεχίζων τὴν λογοδοσίαν τοῦ προαγορεύσαντος ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἑτέρου τῶν θεμάτων καθ᾽ ὃ κατηγορεῖται ὁ πρ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι δὲν ἔσπευσεν νὰ ἐκτελέσῃ δικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ δύο ἀξιωματικῶν οἵτινες καταγγελθέντες ἐπὶ παρεκβάσεσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπεφασίσθη νὰ ὑποστῶσί φυλάκισιν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, λέγει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἦτο ἐπὶ δύο ἔτη ἐν ἀγορᾷ τοῦ πράγματος, καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐπέδειξε πρόθεσιν νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἥτις ἄλλως τε δὲν ἦτο ὀρθή.

Ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος λέγει ὅτι οἱ ὑπογράψαντες τὸ κατηγορητήριον οὐδὲν πολυτιμότερον συμφέρον βλέπουσι ἢ νὰ φυλάττωνται εὐλαβῶς οἱ νόμοι· ἀλλ᾽ ὁ κ. Σιμόπουλος ἠθέλησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ κατηγορία εἶνε ἀνυπόστατος ὅτι τὰ δάνεια τά τε χρεωλυτικὰ καὶ πάγια ἐδαπανήθησαν χρησίμως, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ προκαλέσῃ κατηγορίαν ἀλλὰ μᾶλλον τὸν ἔπαινον, καὶ ἔχει τὴν ἀξίωσιν, ἐνῷ ἡμεῖς κατέχομεν ἐπισήμους πληροφορίας νὰ δώσωμεν προσοχὴν εἰς τοὺς πίνακας τοὺς ὁποίους παρουσιάζει, τῶν ὁποίων ἀείποτε ποιεῖται χρῆσιν καὶ τοὺς ὁποίους κατ᾽ ἴδιον τρόπον σκεπτόμενος κατασκευάζει. Ἐξ ὅλων λέγει τῶν συνωμολογηθέντων δανείων πολλὰ ἑκατομμύρια ἐξωδεύθησαν ἐναντίον τοῦ νόμου, ἐκ δὲ τοῦ δανείου τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης μόνον ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον ἐξωδεύθη πρὸς τὸν σκοπὸν δι᾽ ὃν συνωμολογήθη τὸ δάνειον, τὰ δὲ λοιπὰ 30 ἑκατομμ. εἰς ἄλλους σκοπούς· καὶ ἀφ᾽ οὗ τοιουτοτρόπως ἐδαπάνησαν τὸ δάνειον τοῦτο, μᾶς λέγουν νὰ κάμωμεν δάνειον διότι θὰ παύσουν τὰ ἔργα τοῦ σιδηροδρόμου. Πρέπει λοιπὸν λέγει, νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ὁ κλονισμὸς τῆς δημοσίας πίστεως τῆς Ἑλλάδος ὀφείλεται εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ τρόπου καθ᾽ ὃν ἐδαπανῶντο τὰ δάνεια, μάτην δὲ προσπαθοῦσι νὰ μεταδώσωσι τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ πάντα καλῶς ἐγένοντο.

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος ἀνασκευάζει καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου γενομένην ἀπόκρουσιν ἐπὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας κατὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ λέγει ἐν πεποιθήσει ἀπορανιούμενος ὅτι ἔργον ἀνορθώσεως τῆς δικαιοσύνης θέλει πράξει ἡ βουλὴ, ἂν ἀκολουθήσῃ τὴν γνώμην τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, παραπέμπουσα τοὺς πρώην ὑπουργούς.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης κατακρίνει καὶ αὐτὸς τὰς πράξεις τῆς προκατόχου κυβερνήσεως λέγων ὅτι προανήγγειλε εἰς αὐτὴν ὅτε ἦτο ἀντιπολίτευσις, ὅτι ὅταν ἤθελε ἔλθει εἰς τὰ πράγματα ἤθελε συμβουλεύσει τὸ κοινοβούλιον νὰ ζητήσῃ εὐθύνας τῶν πεπραγμένων της· ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ κέκτηται μεγα κύρος, διότι συνεζητήθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας καὶ ὅτι αὕτη προσήνεγκε σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος, διότι χάρις εἰς αὐτὴν ἐξητάσθησαν σπουδαῖα θύματα Περαίνων τὸν λόγον του λέγει ὅτι εἶχε καθῆκον νὰ μεταδώσῃ τὰς γνώμας του εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, τῷ φαίνεται ὅμως πρέπον νὰ ὁμιλήσῃ δημοσίᾳ πρὸς αὐτὴν ὅπως φανῇ μεγαθυμος προνοοῦσα περὶ τῶν πολιτικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, ἐκφραζει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει εἰσακουσθῇ.

Ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ συμπεράσματος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ λέγων ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ ἐπὶ τέλους ἀποφασίζεται ἵνα διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας δώσωσι πέρας εἰς τὴν συζήτησιν.

Γίνεται λοιπὸν ψηφοφορία ἐπὶ τῶν τεσσάρων ψηφισμάτων δι᾽ ὧν κατηγοροῦντο οἱ πρώην ὑπουργοὶ καὶ ἐξάγονται τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Α΄

	λευκαὶ	μαῦραι
Βουλπιώτης	91	24
Δραγούμης	93	22
Θεοτόκης	97	18
Τρικούπης	95	20
ΨΗΦΙΣΜΑ Β΄		
Τρικούπης	82	16
ΨΗΦΙΜΑΣ Γ΄		
Τρικούπης	72	14
Πετμεζᾶς	74	21
ΨΗΦΙΣΜΑ Δ΄		
Τρικούπης	79	14

Οὕτω ματαιωθέντος τοῦ κατηγορητηρίου, διολύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 10 1)2

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ τινες τῶν ἐνταῦθα κ. συνδρομητῶν μας παρεπονέθησαν, ὅτι δὲν λαμβάνουσι τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» παρακαλοῦνται πάντες οἱ κ. συνδρομηταὶ ὅπως εἰδοποιῶσι τὴν διεύθυνσιν, ὁσάκις ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου δὲν γίνεται τακτική.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ

Χθὲς ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Κουμουνδοῦρος ἐπεσκέφθη τὸν ὑποναύαρχον καὶ ἀρχηγὸν τῆς θωρηκτῆς Μοίρας κ. Σταματέλλον παραμείνας ἐπ᾽ ἀρκετόν.

ΔΟΛΙΟΤΗΣ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΟΥ

Ὁ ἐμποροπλοίαρχος Ν. Κολετόπουλος φορτώσας τὸ πλοῖον του διὰ λογαριασμὸν ἄλλου ἐκ Χανίων τῆς Κρήτης διὰ Βεγγάζην κατέπλευσεν εἰς τὴν νῆσον Κίμωλον ὅπου συνεννοηθεὶς μετ᾽ ἄλλων ἀπέθεσε ἀρκετὸν μέρος τοῦ φορτίου ἀναγγείλας κατόπιν εἰς τὸν ἀποστολέα ὅτι ἕνεκεν τῆς σροδρᾶς τρικυμίας ἠναγκάσθη νὰ ὑποστῇ γενναίαν ἀβαρίαν. Γνωσθέντος ὅμως τοῦ δόλου του κατηγγέλθη ὁ κύριος οὗτος ἐπὶ ναυταπάτῃ.

×

ΑΦΙΞΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Χθὲς μετέβη ὁ γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς πρεσβείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ παρουσιασθεὶς εἰς τὸν κ. προσωπάρχην τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι τῇ 12 ἀκρι

νοῦντες ὅτι παρέχομεν ὑπηρεσίαν τόσον καὶ εἰς αὐτοὺς ὅσον καὶ εἰς τὸ κοινόν. 1ον) Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ διέρχωνται ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἔστω καὶ ἀστρώτων διὰ μαρμάρων, 2ον) ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ποδηλατῶσι ἐντὸς στενῶν ὁδῶν, 3ον) ὅπου αἱ ὁδοὶ εἶνε βεβρεγμέναι ὀφείλουσι νὰ κατέρχωνται πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πτώσεων, 4ον) εἰς τὰς γωνίας νὰ βραδυπορῶσι πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συγκρούσεων καὶ τελευταῖον ν' ἀποφεύγωσι τὰς πολυκοσμίας καὶ τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς ἢ τοὐλάχιστον νὰ κατέρχωνται ὁσάκις εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ διέρχωνται ἐκεῖθεν. Πιστεύομεν, ὅτι θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῶν ποδηλατιστῶν αἱ συμβουλαὶ τοῦ πρώτου τούτου διδασκάλου τῆς ποδηλασίας, ἵνα μὴ οὗτοι ἀντὶ εὐαρεσκείας γίνωνται πρόξενοι ἀπιχθείας καὶ δυστυχημάτων.

×

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Δόντες ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου τὰς πρακτικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις οἱ φιλόπονοι νέοι Ἰω. Δεσίπρας καὶ Ἰω. Σταμκατόπουλος ἔτυχον παμψηφεὶ καὶ τῆς ἀδείας τοῦ μετέργεσθαι τὸν ἰατρόν, τοῖς εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν των στάδιον.

×

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΟΥ

Ὁ ἐπὶ πολὺν καιρὸν καταδικαόμενος φυγόδικος Γεώργιος Τσαλίρας, ὅστις κατηγορεῖτο ἐπὶ ἀναιρέσει καὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως ταῖς δρασταριίαις ἐνεργείαις τῶν ἐκεῖ Ἀρχῶν συνελήφθη καὶ ἐγκαθείρχθη.

×

ΟΙ ΛΩΠΟΔΥΤΑΙ ΑΓΡΙΕΨΑΝ

Προχθὲς οἱ λωποδύται Π. Πετράκης καὶ Γ. Λαλῆς κατώρθωσαν ἀστραπηδὸν νὰ ἀφαιρέσωσιν παρὰ τοῦ πολίτου Γαβρ. Κούνη τὸ βαλάντιόν του μὲ 9 δραχμάς. Τὸ πρᾶγμα ἐνοήθη καὶ ὁ ἀντιληφθεὶς τῆς σκηνῆς διαβάτης Π. Ντοκόπουλος θελήσας νὰ συλλάβῃ τὸν πρῶτον, ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας κατὰ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἀλλ' ἐπὶ τέλους συνελήφθησαν.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΡΑΤΖΑ

Ὁ πρύτανις τῶν νομοδιδασκάλων τῶν Πατρῶν κ. Νεοκλῆς Καρατζᾶς διαβιβάζων πρὸς ἡμᾶς τὴν κάτωθι διατριβήν του, ἐπὶ τῶν ὅσων ἐγραψαμεν περὶ τῆς οἰκειοθελοῦς διαλύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς μέγα ὄρελος πρωτίστως αὐτῆς, πάντων τῶν μετόχων της, τῶν ὑποθήκων κτημάτων της καὶ τῶν παρακαταθεσάντων ἐντόκως ἢ ἀτόκως τὰ κεφάλαια αὐτῶν ἐν αὐτῇ, προσθέτει πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ γραφόμενά του εἶνε σύμφωνα μετὰ τοῦ πνεύματος πλείστων ἄλλων τῆς πρώτης ἐμπορικῆς πόλεως τῆς Ἑλλάδος διακεκριμένων πολιτῶν.

Τὸ τοιοῦτον εἶνε μεγάλη παραμυθία πρὸς ἡμᾶς, διότι διαβεβαιοῦ, ὅτι οἱ καταλληλότεροι νὰ κρίνωσι τὰ τοιαῦτα τῆς κοινωνίας εὑρίσκουσι καὶ ἀναγνωρίζουσιν ἀρκετὰ βάσιμον, ὀρθὸν καὶ λαοσωτήριον τὸ νέον ἡμῶν οἰκονομολογικὸν σύστημα, δι' οὗ ἐράπαξ καὶ διὰ παντὸς καταργεῖται τὸ ὀλέθριον ἐκεῖνο καὶ ὀσημέραι καταστρεπτικὸν τῶν ἐθνικῶν δανείων, καταχρατεῖται (ὃ μὴ γένοιτο) ἡ ἐπιπειλοῦσα ἐθνικὴ χρεωκοπία παρακολουθουμένη ἀναντιρρήτως ἐξ ἐκείνης ὅλων τῶν Τραπεζῶν, τῆς Ἐθνικῆς πρώτης, καὶ τῶν ἐπιλοίπων τρομερῶν τοῦ ἔθνους δραμάτων, τῆς Ἑλλάδος ἀρχομένης βίον ὑγιέστερον καὶ ἀσφαλεστέρου μέλλοντος.

Δυστυχῶς ὅμως ἐκτὸς τῶν ὅσων τὸ νέον τοῦτο οἰκονομολογικὸν σύστημα δὲν συμφέρει, ὅ τε λαὸς καὶ κυρίως αἱ ἐργατικαὶ τάξεις τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ τῶν ὁποίων διὰ θυσίας τῆς ἰδίας ἡμῶν ὑπάρξεως ἐργαζόμεθα, δὲν ἀναγινώσκει ταῦτα, δὲν τὰ ἐννοεῖ καὶ τὸ χειριστὸν πάντων οὐ μόνον δὲν τοῦ τὰ ἀναγινώσκουν καὶ ἐξηγοῦν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀνεπτυγμένοι, οὗτινες ὤφειλον κατὰ καθῆκον πρὸς τὴν γῆν, ἥτις τοὺς ἐγέννησε, νὰ τὰ ἐξηγήσουν καὶ διαδώσωσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀτίμου χρυσοῦ των οἱ μὲν ὑπηρετοῦντες εἴτε τὰ ἀτομικά των συμφέροντα, εἴτε τὰ κομματικά, οἱ δέ, ἂς τὸ εἴπωμεν καθαρά, τοὺς Τούρκους καὶ τὸν τουρκικὸν χρυσὸν καὶ δυνάμεθα σήμερον νὰ τὸ ἀποδείξωμεν, συνηπίσθησαν εἰς φάλαγγα, ὅπως ἐμποδίσουν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος», ὅπως κρύπτουν καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν του ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ.

Ἂς εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς ὁ Ρήγας ὁ Φερραῖος: Τοῦρκε, Τοῦρκε, ἔσπειρα, κάμεμε τώρα ὅ,τι θέλεις.

Τὰς μελλούσας λοιπὸν ἐγκαρδίους εὐχαριστήσεις τοῦ κοιμωμένου, ἐξηπατημένου, πεπλανημένου καὶ φενακιζομένου λαοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν κύριον Νικοκλέα Γ. Καρατζᾶν.

Ο «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ».

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος».

Ἐν τῇ οἰκτρᾷ καταστάσει, εἰς ἣν διατελεῖ τὸ ἔθνος ἐκ τῆς ἀπειλουμένης χρεωκοπίας αὐτοῦ, μέγιστον καὶ πατριωτικὸν τελεῖτε καθῆκον δεικνύοντες διὰ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» τὰ πρὸς πρόληψιν τῶν δεινῶν τῆς πατρίδος καὶ πρὸς εὐημερίαν αὐτῆς ἐπιχειρηματέα ἔργα.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ἐν τῷ ἀπὸ 20 8βρίου 1890 ὑπ' ἀριθ. 19 φύλλῳ τῆς ὑπ' ἐμοῦ γραφομένης τότε ἐφημερίδος «Ἡ Ἔγερσις» μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑποδειχθέντων εἰς τὴν λαοπρόβλητον Κυβέρνησιν Δηλιγιάννη σωστικῶν μέτρων ὑπέδειξα καὶ τὰ ἑξῆς. 1ον) καταργῆσαι τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος καὶ ἐπάνοδον τοῦ παλαιοῦ, ὅπως πολιτεύωνται ἐν Ἑλλάδι, ὡς πρότερον κατὰ διατίμησιν πάντα τ' ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ νομίσματα καὶ παύσῃ αὐτοδικαίως ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία καὶ ὑπερτίμησις ἢ ὑποτίμησις τῶν νομισμάτων, ἅτινα νῦν κατέστησαν ἐμπόρευμα καὶ ἐφυγαδεύθη ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὸ μέταλλον, νὰ ψηφισθῇ δὲ νόμος ἀπαγορευτικὸς κατὰ τῶν νομισματοκαπήλων δι' οὗ νὰ ἐπέλθῃ εὐθηνία εἰς τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα χρειώδη, ἀναλόγως τῆς ταριφας τῶν μεταλλικῶν χρημάτων, 2ον) σύστασιν Δημοσίας τραπέζης διὰ χρηματικῶν γραμματίων 5-500 δραχμῶν, εἰς ποσότητα ἑκατομμυρίων, ἐπιτόκῳ 4 ο)ο εἰς δανειζομένους, ὅπως διὰ τῶν τοιούτων ὑποχρεωτικῶν εἰς κυκλοφορίαν γραμματίων πληρώσωσι τὰ χρέη των εἰς τοὺς τοκογλύφους καὶ εἰς τὴν λεγομένην ἐθνικὴν τράπεζαν, ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτῆς ἐπὶ ἀδρῷ τόκῳ καὶ ἀνατοκισμῷ διδομένου χαρτίου, καὶ ἀπαλλαγῶσι τόσων δυστυχημάτων καὶ τοῦ φόβου χρεωκοπίας τῶν τραπεζῶν, καὶ παύσῃ ἡ ἀνάμιξις, ἐπιροὴ καὶ ἐπήρεια τούτων εἰς τὰ τῆς Πολιτείας.—Τοιαύτην σύστασιν Δημοσίας τραπέζης ἐπεννόησε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1869 ἡ τότε Κυβέρνησις Βούλγαρη ἐξ αἰτίας τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, φερούσης προσκόμματα εἰς ἀρξάμενον ἐθνικὸν ἀγῶνα (δηλ. εἰς τὸν Κρητικὸν καὶ Θεσσαλικόν) καὶ ἐξετυπώθησαν εἰς τὸ Β. τυπογραφεῖον διάφορα κατὰ ποσότητας Γραμμάτια, ἐσπευδον δ' οἱ πολῖται ἀνταλλάσσοντες τὰ Γραμμάτια τῆς τραπέζης διὰ μετάλλου αὐτῆς (ἐξαχθέντων τῶν βαρελίων ἐκ τῶν ὑπογείων της) ἡ δὲ τράπεζα βλέπουσα ὅτι χρεωκοπεῖ, διότι δὲν εἶχεν ἰσάξιον μέταλλον, (ὡς καὶ νῦν κατὰ μείζονα λόγον δὲν ἔχει τοιοῦτον) προσηνέχθη ταπεινῶς καὶ γονυκλιτῶς εἰς τὰς αἰτήσεις τῆς Κυβερνήσεως (διὰ τοῦ τότε φίλου της ὑπουργοῦ Σίμου) καὶ οὕτως ἐματαιώθη δυστυχῶς τὸ μέτρον ἐκεῖνο δι' οὗ ἔθνος καὶ πολῖται ἤθελον διασωθῆ ἐκ τοῦ κινδύνου χρεωκοπίας, ἐνῷ τὰ Δημόσια Τραπεζικὰ Γραμμάτια εἰσὶ λίαν στερεὰ καὶ ἀξιόπιστα, στηριζόμενα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς οὐσίας καὶ δεκτὰ εἰς πᾶσαν πρὸς τὸ Δημόσιον, πρὸς τραπέζας καὶ πρὸς δανειστὰς πληρωμήν, ὅθεν δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατὶ τὸ ἀξιόχρεων δημόσιον νὰ δανείζηται ἐπὶ ἀδρῷ τόκῳ παρὰ τῶν τραπεζῶν, καὶ ν' ἀρίνῃ τοὺς πολίτας νὰ καταχρεῶνται εἰς αὐτας διὰ χαρτίων, ἐνῷ τὸ δημόσιον χαρτίον εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον καὶ δι' αὐτοῦ δὲν θὰ δίδῃ ἀλλὰ θὰ λαμβάνῃ τόκους τὸ δημόσιον, τόκους ὅμως ἀνεκτοὺς εἰς τὴν ἐμπορικήν, κτηματικὴν καὶ γεωργικὴν τάξιν, καὶ οὕτως ἐμψυχοῦνται ἀμέσως τὸ ἐμπόριον, ἡ κτηματικὴ τάξις καὶ πᾶσα γεωργία καὶ βιομηχανία, χωρὶς νὰ φυγαδεύηται τὸ χρῆμα ἐξ Ἑλλάδος, ἐνῷ οἱ πλεῖστοι μέτοχοι τῶν τραπεζῶν εἶνε ξένοι κερδοσκόποι· αὐτὸ τὸ μέσον εἶνε τὸ κυριώτερον, δι' οὗ θὰ ἐκλείψωσι συντόμως τὰ χρέη τοῦ δημοσίου, θ' ἀνακαλυφθῇ ὁ λαὸς καὶ θὰ ἐνημερήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.»

Ταῦτα ἔγραψα ἐν συνόψει τότε ὅτε δὲν ὑπῆρχεν ἀλλὰ προεμηνύετο καταιγίς, ἀλλ' ἤδη ὅτε τὸ πᾶν κινδυνεύει ὡς ἐκ τῶν κακοβούλων, οἱ δὲ νέοι φῶτα ἠκούσθησαν μετὰ βαθέος γογγυσμοῦ καὶ ἀπογνώσεως, ἀνάγκη πᾶσα νὰ προληφθῇ τὸ κακόν, διότι ἄμα τὸ ἔθνος ἐκδώσῃ γραμμάτια θὰ ἦνε δεκτὰ ἐσωτερικῶς εἰς ὅλας τὰς τάξεις ἀντὶ μετρητῶν, τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐρχόμενον χρῆμα διὰ τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐξαγωγῆς σταφίδων καὶ ἄλλων προϊόντων, δὲν θὰ γίνεται ἀντικείμενον συναλλαγῆς ἀλλὰ θὰ λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ θησαυροφυλακείου ἀναλαμβάνοντος τὴν περὶ τούτου φροντίδα εἴτε διὰ μονοπωλείου, εἴτε δι' ἀνταλλαγῆς, ἐξαγορώσεως καὶ προεξοφλήσεως ἐπ' ὠφελείᾳ του.

Εἰσὶν ἄπειρα καὶ εὔκολα μέσα δυνάμενα νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐν Ἑλλάδι αὐτουσίαν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐξωθεν μετάλλου, ἀρκεῖ νὰ περισταλῶσιν οἱ φράγκοι καὶ ἄλλοι ἐπιτήδειοι ἐκ τοῦ καταχθονίου συστήματος τοῦ ἐμπορεύεσθαι ἐν Ἑλλάδι διὰ δολοπλοκιῶν καὶ συκοφαντιῶν, νὰ τεθῶσιν ὅρια καὶ φραγμοὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τὰ νομίσματα καὶ τὴν ἐμπορείαν αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ θησαυροφυλακείῳ ἀνταλλαγὴν δι' ἐθνικῶν Γραμματίων, ν' ἀναλάβῃ τὸ δημόσιον τὸ κάμβυον καὶ τὰς ἐξωτερικὰς συναλλαγάς, ἐξ ὧν κινδυνεύουσιν οἱ ἰδιῶται ἐκ τῶν χρεωκοπιῶν τῶν ἐκδοτῶν, ἀποδεκτῶν καὶ ὀπισθογράφων (ἐνῷ τὸ ἐθνικὸν χαρτίον δὲν ὑπόκειται εἰς κινδύνους, καθὸ ἀξιόχρεων.

Ἡμεῖς ὡς εἰδημονέστεροι ὑπεδείξατε κατάλληλον τρόπον τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως καὶ τὸ ἀζήμιον τῶν κομιστῶν καὶ μετόχων, τὴν ἀμνησιτείαν τῶν τραπεζῶν, καὶ τὰ μέσα τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς τοιαύτης διεξαγωγῆς δι' εἰδικοῦ ὑπουργείου καὶ ἐπιτροπειῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεῖ νὰ βληθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ ἐθνικὸν χαρτίον, δι' οὗ νὰ γίνηται ἡ ἐσωτερικὴ κυκλοφορία, τὸ δὲ παρὰ ταῖς τραπέζαις μέταλλον νὰ ληφθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου δι' ἀνταλλαγῆς χαρτίου καὶ δοθῇ εἰς ἐξωτερικὰ χρέη, ἀφ' ὅπου εἰς τὸ μέλλον θὰ εἰσέρχηται τὸ χρῆμα αὐτούσιον καὶ οὕτως εἰς μικρὸν διάστημα χρόνου θὰ πολλαπλασιασθῇ τὸ μέταλλον ἐν Ἑλλάδι, τὸ δὲ ἔθνος θὰ λαμβάνῃ ἀντὶ νὰ δίδῃ τόκους, καὶ ἄλλας ὠφελείας ἐκ τοῦ προεξοφλήσεων κλπ.

Πάτραι 7 Φεβρουαρίου 1892.

ΝΕΟΚΛΗΣ Γ. ΚΑΡΑΝΤΖΑΣ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Αἱ τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἰανουαρίου λήξαντος εἰσπράξεις τῆς Ἑταιρίας τοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας ἀνῆλθον εἰς δρ. 34,563,87 ἀπέναντι δραχ. 33.714.80 τῆς αὐτῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους περιόδου· ἤτοι αὔξησις κατὰ 849.07.

***

Κατὰ τὸν λήξαντα Ἰανουάριον αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς 605 χιλ. δρ. ἀπέναντι 715 χιλ εἰσπραχθεισῶν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1891. Ἤτοι ἐλάττωσις ἐρέτος κατὰ 110 χιλ. δρ.

***

Κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα εἰσεπράχθησαν ἐκ τοῦ τελωνείου Πατρῶν δρ. 315,527,40 ἀπέναντι 364,212,75 τοῦ ἀντιστοίχου περισυνοῦ, ἤτοι ἐρέτος ἐλάττωσις κατὰ 48,685,35 δραχ.

***

Εἰς ἓν τῶν μεγάλων τῶν Παρισίων νοσοκομεῖον ἐκ τῶν 83 πασχόντων ἐξ ἐπιληψίας, οἱ 60 ἦσαν τέκνα γονέων μεθύσων.

***

Ὁ Ἰάκωβος Λίζ εἶνε ὁ πρῶτος λευκὸς κάτοικος τῆς Καλλιφορνίας, ἀπεβίωσεν δ' εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν. Μετέβη εἰς Καλλιφορνίαν τῷ 1833 οἰκοδομήσας τὴν πρώτην οἰκίαν ἐν τῷ διαμερίσματι, ἔνθα νῦν κεῖται ὁ Σὰν Φραγκίσκος.

***

Ὁ Καναδὰς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ Ἰακώβου Καρτιέρου τῷ 1534. ἦν δὲ ἀποικία γαλλικὴ παραχωρηθεῖσα τοῖς Ἄγγλοις τῷ 1763.

***

Ὁ μουσικὸς συνθέτης Ἰωσὴφ Βέρδης ἐγεννήθη ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 1814. Ἐκ τῶν μελοδραμάτων αὐτοῦ ἐξέχει ἡ Ἀτζδά.

***

Ὁ περιώνυμος ἄγγλος ποιητὴς Μίλτων ἐγεννήθη τῷ 1608, ἀφοῦ δ' ἐτυφλώθη τῷ 1652, συνέταξε τὸν ἀπολεσθέντα παράδεισον, ἀπέθανε δὲ τῷ 1674.

***

Ὁ περιώνυμος τετραχορδιστὴς Παγανίνης ἐγεννήθη τῷ 1784 ἀποθίωσε δὲ τῷ 1840. Τὸ τετράχορδον δὲ αὐτοῦ ἔχει ἀξίαν πολλῶν χιλιάδων φράγκων.

96

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(συνέχεια).

Ὁ Σολιμὰν Πασσᾶς τοῦ Δελβίνου

Ἡ φύσις ἐνταῦθα παρεξετρέπετο εἰς τὰ δύο ἐναντίως ἄκρα αὐτῆς. Τὸ μὲν θέρος τὸ τιτανῶδες ἔβαφος τοῦ Ἀργυροκάστρου ἐκτεθειμένον εἰς τοῦ ἡλίου τὰς διαπεραστικωτέρας ἀκτῖνας ἄχλυον, ἀσκιές, καὶ ἀδένδρον ἦτο ὡς μέρος πυρός, τὸν δὲ χειμῶνα θερμόμενον ἐξ ὅλων τῶν ἀνέμων τῆς χιόνος καὶ τοῦ ὄμβρου κατέψυχε πολλάκις τὰ κτήνη ὡς εἰς τὰς ὑπερβορείους χώρας.

Οἱ Ἀργυροκαστρῖται ἠριθμοῦντο εἰς δύο χιλιάδας οἰκογενείας, ἡ δὲ πόλις αὕτη, ἥτις ὁλόκληρον τὴν καταγωγὴν αὐτῆς εἶχε χριστιανικὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μόλις περιεῖχε ἑκατὸν εἴκοσι μόνον οἰκογενείας ὀπαδοὺς τοῦ σταυροῦ.

Εἰς ἕνα τῶν πύργων τούτων κατῴκει τότε ὁ πασσᾶς τῆς Χαονίας Σελίμης, ὅστις καὶ ἐπορίζετο τὸν τίτλον του ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐξ ἐκείνης τοῦ Δελβίνου εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε τὴν τακτικὴν πρωτεύουσάν του.

Οὐχὶ μακρὰν εἰς ἕτερον πύργον κατῴκει ὁ Ἀλῆς, ἓν τινα ἤδη ἐπανευρίσκομεν καθήμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μετὰ τοῦ Ἀθανασίου Βάγια τουρκιστὶ συνδιαλεγόμενον.

Τοῦ Ἀλῆ ἡ φυσιογνωμία δὲν περιεῖχε πλέον τὸ ἄτριχον καὶ μειρακιῶδες, ὅπερ πρὸ τινων ἐτῶν εἴδομεν· ἦτο εἰς τὸ εἰκοστὸν καὶ ἕνατον ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἤρξατο νὰ κλίνῃ πρὸς τὸ μελάγχρουν, οἱ μικροὶ γαλανοὶ ὀφθαλμοί του οἱ πλήρεις πυρὸς νὰ στρέφωσιν εἰς ἐκείνους τῆς γαλῆς καὶ νὰ ζωθίζωνται, καὶ ὁ μύσταξ αὐτοῦ νὰ σφριγίζῃ διὰ τῆς πυκνότητός του τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Πέριξ τοῦ πωγωνός ἐκ τῶν κροτάφων κατέβαινε ξανθὸς θύσανος τριχῶν, ὅστις δὲν εἶχε ἰδεῖ οὐδέποτε οὔτε ψαλλίδιον οὔτε ξυράφιον.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιογνωμίας του ἦσαν εἰς ἄναυαν σπασμωδικὴν κίνησιν πλὴν κεκαλυμμένα ἐκ τῆς σοβαρότητος καί τινος ἔσκυθρσῦ, ἅπερ προέδιδον ὅτι ὁ νοῦς καὶ ἡ φαντασία του ἦσαν ἐνησχολημένοι εἰς σκοτεινὰ σχέδια.

— Ἡ καϋμένη ἡ Ἀθιγγάνη! εἴχες δὲν εἴχες τὴν ἔραγες βέη! ἔλεγεν ὁ Βάγιας τοὺς πονηροὺς ἐρθαλμούς του ἠμπελείων καὶ σείων τὴν κεφαλήν. Ἐγὼ σὲ τὸ εἶπα εἶσαι γεννημένος διὰ νὰ κάμνῃς ἐχθροὺς, καὶ ὅμως ἔχῃς μίαν διαολοτύχην! ...ὅσους περισσοτέρους ἐχθροὺς κάμνεις, καὶ ὅσον περισσότερον σὲ καταδιώκουν τόσον ὑψηλὰ ἀνεβαίνεις ... φαντάσου! σὺ νὰ ἀξιωθῇς τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Τεβανίου, ὅπως κατασκοπεύσῃς τὸν γέροντα Σελὶμ-πασσᾶ! ... τὴν καϋμένην τὴν Ζιδρέ! ... ἀ! κακόδουλε μπέη βὲν ἔπαιξες ἐδῶ καλὰ τὸ μέρος σου! ἠδύνασο νὰ ὠφεληθῇς ἐκ τῆς θέσεώς της καὶ νὰ ἀπολύσῃς τὴν φιλοδοξίαν σου, τὰς ἐπιθυμίας ... Τώρα τίς γιγνώσκει ποῦ ἐπῆγεν ἡ Ἀθιγγάνη! μὰ τὸ ψωμὶ εἶνε ἀξία νὰ ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της εἰς τὰ μέρη ταῦτα καὶ νὰ παρουλάξουν νὰ μᾶς τελειώσουν εἰς κανένα στενὸ καὶ τοὺς δύο, ἢ νὰ μᾶς ποτίσῃ κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὑπνωτικά της, ὅπου ποτὲ πλέον νὰ μὴν ἐξυπνήσωμεν.

— Ἔχεις δίκαιον Βάγια! ἔπραξα ἀνοήτως: ἔπρεπε μακρὰν τοῦ νὰ γράψω πρὸς τὸν Κισλάραγαν καὶ τὸν Σουλτάνον νὰ γράψω πρὸς ταύτην, νὰ ζητήσω δι' ὅσα κακὰ τῇ ἀπροξένησα τὴν συγχώρησίν της νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν φιλίαν της, νὰ ἐκφράσω τὰ τρυφερώτερα αἰσθήματα διὰ τοῦ υἱοῦ μου ... τὸν ἐξάπτισε εἰς τὴν σπηλιὰ εἰς τὴν θρησκείαν σου Δημητράκη. Ὁ Βέλλιος ἦτο ὁ ἀγαπεσχός του· νὰ προσθέσω ὅτι δὲν ἦτο πεπρωμένον νὰ γείνῃ σύζυγός μου, διότι ὁ Ἀλὰχ τὴν εἶχε προορίσει διὰ τὸν Σουλτάνον τοῦ Μουσταφᾶ Γ'. καὶ νὰ τὴν παραλάβω ἐκ τοῦ ὄφους της νὰ ἐνθυμηθῇ τὸν ἄνδρα, εἰς οὗ τοσοῦτα ἔτη ἔζησε τὸ στῆθος, ἀφ' ἑτέρου ὅμως Βάγια ἡ ἰδέα, μόνη ἡ ἰδέα, ὅτι αὕτη ἡ κατζιδέλα ἐπῆρξε τόσον ὑψηλὰ, καὶ ἔγειν ἀνωτέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἀντ' αὐτῆς ἐξέλεξα τῆς εὐγενοῦς λέγω Ἐμινὲς μου, μ' ἔκαμε μανιώδη. Ἡ ζηλεία ἐτύφλωσε τὰ ὄμματά μου ἐθόλωσε τὸν νοῦν μου, παρώξυνε τὴν καρδίαν μου, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ ἀνυποστάτους φόβους διὰ τὴν ἰδίαν ζωήν μου καὶ εἰς μίαν στιγμὴν καὶ αὐτὴν καὶ ἐμαυτόν ἠδίκησα ... τί τὸ θὲς Βάγια τὸ βλέπω δὲν ἔχω πολιτικὴν νὰ πορεύωμαι τοὺς ἀνθρώπους! ὅτι κατορθώνω τὸ κατορθώνω διὰ τῆς βιαιοπραγίας εἰς μίαν στιγμὴν καὶ εἰς μίαν κατεβασίαν τῆς ἀξίνης ... προμελέτας καὶ προϋπολογισμοὺς ἐν ὅσω εἶμαι ἀνίσχυρος δὲν ἔχω τὴν ὑπομονήν, οὔτε δύναμαι νὰ κάμνω. Φρονῶ ὅτι ρίπτων χαμαὶ χλωρὰ καὶ ξηρὰ μόνον δύναμαι νὰ ἀνοίξω τὴν δίοδόν μου... Ἂς ἀφήσωμεν τὴν Ἀθιγγάνην... Ἀλὰχ-Κερίμ! ὅτι ἔγειν ἔγειν ... τὸ πρᾶγμα πλέον δὲν διορθώνεται! ... εἰπέ με καλέ μου Βάγια πῶς θὰ ἐνταφιάσωμεν καὶ τὸν Σελὶμ-πασσᾶν· τρεῖς ἕως τώρα πασσάδες ἐθάψαμεν τὸν Κουρδῆ πασσᾶν τὸν Καπλάνην καὶ τὸν Ἀλῆ Ἀργυροκάστρου, καὶ ὅμως τὰ πασσαλίκια των ἄλλοι ἥρπαξαν.

— Ὅταν ζητεῖς συμβουλὴν μπέη λέγε ὅλην τὴν ἀλήθειαν ἂν θέλῃς νὰ ἀκούσῃς ὀρθὴν τὴν συμβουλὴν μὲ ὕφος σοβαρὸν εἶπεν ὁ Βάγιας.

— Σὺ Βάγια παιδί μου καὶ ἀδελφέ μου γνωρίζεις ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

— Τὴν γνωρίζω Μπέη ἀλλὰ ὄχι ἀπ' ἐσέ....

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι Βάγια τίποτε ποῦ νὰ μὴ σὲ τὸ εἶπα.

— Ὁ οὐρανὸς Μπέη ρίχνει βροχή, ἀλλ' ἡ γῆ ἀνασηκώνει σκόνη!...

— Τί ἐννοεῖς διαολόπαιδο! ἤρχισας πάλιν μὲ τὰς ἐμπερδεμένας παροιμίας σου;

— Τίποτε! ξύω τὴν κεφαλήν του προσέθεσεν ὁ Βάγιας, τίποτε; μὲ λέγεις, ὅτι δὲν ἐνθυμεῖσαι τίποτε, ὅπου νὰ μὴ μὲ τὸ εἴπῃς. Ἀπὸ τὸ πυθάρι δὲν μπορεῖ τις νὰ βγάλῃ ἄλλο, παρ' ὅτι ἔχει μέσα μπέη τὸ καταλαμβάνω.

— Σκάσε Σατανᾶ! χαίρεσαι νὰ μὲ τυραννῇς μὲ τὰς σκοτεινὰς ἀπαντήσεις σου.

— Μπέη ὁ Σελὶμ πασσᾶς ὁ σεβάσμιος ἐκεῖνος γέρων δὲν εἶνε ὁ καλλίτερος φίλος σου; δὲν μᾶς μεταχειρίζεται μὲ τὴν φιλοστοργίαν ἑνὸς πατρός; δὲν ἐλύτρωσε χιλιάδας χριστιανοὺς καὶ τούρκους ἀπὸ τὸ γιαταγάνι τῶν ἄλλων; Διατί τὸ 'μάτι σου ἔρριψες εἰς τὸ πασαλίκι τούτου. Καὶ μὲ τὰ σωστὰ σου ἐβάλθης νὰ τὸν φάγῃς..... ἔχεις τὴν Ρούμελην ὅλην ἐμπρός σου.... κύτταξε κανένα ἄλλον εἰς τὸν τόπον του.

— Δὲν ἐβάλθηκα ἀκόμη Βάγια ἀδελφέ μου.... Ἐρωτῶ ἐσὲ ἂν πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν.... χωρὶς τὴν φρόνησι καὶ συμβουλὴν τὴν ἰδικήν σου τίποτε δὲν κάμνω.

— Καλλίτερος φίλος μπέη εἶνε ὅποιος χαϊδεύει τὸν ἄλλον μὲ τὴν γλῶσσα του ὀλιγώτερον.... πίστευσόν με ὁ βλᾷξ μὲ τὴν βλακίαν του κάμνει τὴν δουλειάν του, ἐπίσης καλὰ ὡς ὁ σορὸς μὲ τὸ μεγάλο του πνεῦμα, θεωρῶν τὸν Ἀλῆ μετὰ ὄφους εἰρωνίας, μειδιῶν ἐκφραστικῶς ὁ παμπόνηρος Βάγιας εἶπεν.

— Εἶνε μάταιον νὰ κρύπτῃ τις τίποτε ἀπ' ἐσὲ τὸ βλέπω.... πρέπει νὰ σὲ τὰ εἴπω λοιπὸν ὅλα.

— Λέγε! Μπέη, κάλλιον ἔχω νὰ εἶμαι ἄρρωστος ἐγὼ παρὰ νὰ ἔχω νὰ κυτάζω ἕνα ἄρρωστον εἶπεν ὁ Βάγιας προσποιούμενον ψευδῆ ἀναστεναγμόν. Τί νὰ γείνῃ ἔπειτα προσέθεσεν· ἡ ὑπομονὴ εἶνε ὁ στύλος τ

96

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δύο ἀμφύποτοι

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἤκουσε πάντα ταῦτα καὶ ἐκ τῆς ἡμιανοικτῆς θύρας εἶδε λεπτομερῶς τὸ πρόσωπον τῆς Γαλλίδος τὸ ὁποῖον ὠχρόν, ὡς ἦτο, ἔγεμε χαρίτων καὶ γλυκύτητος.

Τοῦ γραμματέως ἀποκριθέντος ὅτι οὐδεμία κυρία ἦλθε νὰ τὸν ζητήσῃ, ἡ κόμισσα Λασχατὼ, ἤτις ἐπαρατήρησεν ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς τὴν μορφὴν τῆς κυρίας Οὐάτγουερθ χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπόν της ἠρώτησε ἂν δύναται νὰ περιμένῃ μικρὸν τὴν ἐπιστροφὴν του ἐν τῷ θαλάμῳ ἐκείνῳ. Πλὴν ὁ γραμματεὺς ὅστις φαίνεται ἦτο μεμυημένος εἰς τ' ἀπόκρυφα τοῦ κ. Οὐάτγουερθ ἀπήντησεν ὅτι δὲν φρονεῖ ὅτι οὗτος θὰ ἐπιστρέψῃ πλέον πρὶν τῶν ἓξ ὡρῶν τῆς ἑσπέρας, διότι εἶχε ἀσχολίας πολλὰς εἰς τὸ Ἄστυ, καὶ ὅτι εἰς τὸν θάλαμόν του ἦτο ἑτέρα κυρία δι' ὑποθέσεις της.

Ἡ Γαλλὶς ἀνεχώρησε κατατεταραγμένη, πλήρης ὑποψιῶν· καὶ ἀπομακρυνθεῖσα ἐκεῖ κατέβη εἰς τὸ Πράσινον Πάρκον (green-Park) ἀπέπεμψε τὴν ἁμαξάν της εἶτα λαβοῦσα κλειστὸν ἀγοραῖον ὄχημα καταβιβάσασα τὸν πυκνὸν πέπλον της ἐτοποθετήθη εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν μακρὰν τῆς θύρας τοῦ δημοπρατείου τοῦ κ. Μπλλ καὶ ἐπερίμενε τὴν ἔξοδον τῆς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ κ. Οὐάτγουερθ κυρίας.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἀκούσασα τὸν γραμματέα νὰ εἰπῇ ὅτι ὁ σύζυγός της δὲν θὰ ἔλθῃ πρὶν τῆς ἕκτης ὥρας ἠρώτησε τοῦτον ἂν οὗτοι ἀληθῶς εἶνε.

Ὁ Γραμματεὺς ἀπεκρίθη ὅτι ὁ κ. Οὐάτγουερθ τοῦ εἶπεν ὅτι ἂν πρὶν τῆς τρίτης ὥρας Μ. Μ. δὲν ἐπιστρέψῃ ἐκ τοῦ Ἄστεως νὰ μὴ τὸν περιμένουν πλέον πρὶν τῆς ἕκτης ἢ ἑβδόμης.

— Τίς ἐστι ἡ κυρία αὕτη ; μὲ τρέμοντα χείλη ἀκουσίως ἠρώτησεν.

— Εἶνε ἡ κόμισσα Λασχατώ. Κυρία Οὐάτγουερθ.

— Ἡ κόμησσα Λασχατώ!....εἶνε ξένη ;...

— Μάλιστα κυρία ! Γαλλὶς· ἠγοράσαμεν καὶ ἐπωλήσαμεν τινὰ κτήματα δι' αὐτήν· προσέθεσεν ὁ γραμματεύς.

— Εἶνε πλουσία ;....

— Ἀγνοῶ κυρία ! τοῦτο γνωρίζω μόνον, ὅτι εἰς τραπεζίτης πληρώνει πάντοτε ἀδρῶς δι' αὐτήν, πονηρῶς μειδιῶν εἶπεν ὁ νέος.

— Ποῦ κατοικεῖ ;

— Εἰς τὴν συνοικίαν Κόρνγουολ παρὰ τὴν πύλην τοῦ Κλάρενς ἀριθ..... Ρίτζες-Πάρκ διστάζων περιδεῶς ἀπεκρίθη ὁ γραμματεύς.

— Λοιπὸν, εἶνε περιττὸν νὰ περιμένω ἐνταῦθα περισσότερον ἀφοῦ δὲν θὰ εἶνε πρὶν τῶν ἓξ ὡρῶν. Παρακαλῶ εἰπὲ του ὅτι ἦλθον καὶ ὅτι μέχρι τῶν ἑκτῶ θὰ τὸν περιμένω εἰς τὸ γεῦμα.

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἠγέρθη καὶ ἀνεχώρησεν.

Ἡ καρδία αὐτῆς ἔλεγεν ἐμφύτως ὅτι ἡ κόμισσα Λασχατὼ ἦτο ἡ αἰτία τῶν δεινῶν της· ἡ ἀντεραστρὶς της, ὁ δαίμων ὁ ἀπορροφήσας τὸν ἐγκέφαλον τοῦ συζύγου της καὶ ἡ ἀνοίξασα εὐρεῖαν μεταξὺ τούτου καὶ αὐτῆς τάφρον.

Ἡ ἥπιος, ἀκύμαντος πρᾶος δειλὴ καὶ ἀμνησίκακος αὕτη καρδία διὰ μιᾶς διερρήχθη εἰς φλόγας τρομερᾶς ζηλοτυπίας καὶ ἀνεπνεύσθη ἠρωϊσμοῦ. Ἐνόμιζεν ὅτι ἂν μόνον ἠδύνατο ὀφθαλμοφανῶς νὰ βεβαιωθῇ τὸν ἔρωτα του ἤθελε καταξεσχίσῃ εἰς πολλὰς λωρίδας τὴν μικρὰν Γαλλίδα ὡς τίγρις. Ἐπέβλεπε μετὰ πολλῆς συγκαταβάσεως ἀμηνιακίας καὶ συγγνώμης πρὸς τὸν σύζυγόν της. Ἠλέει τοῦτον τὸν εὐσπλαγχνίζετο καὶ διεφλέγετο ὑπ' ἀνυπομονησίας νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ πρὸς αὐτήν. Ἀλλ' ἠσθάνετο ἀδιάλλακτον μῖσος καὶ ἔχθραν κατὰ τῆς Γαλλίδος.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἀνέβη ἐπὶ ὀχήματος κλειστοῦ καὶ διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ διευθυνθῇ εἰς Ρίζενς-Πὰρκ παρὰ τῇ συνοικίᾳ τοῦ Κορνγουὸλ οὐδόλως δώσασα ἀριθμὸν τινα.

Ἐ Γαλλὶς ἤτις μετ' εὐχαριστήσεως εἶδε ταύτην ἐξερχομένην διέταξε τὸν ἰδικόν των ἡνίοχον νὰ παρακολουθῇ τ' ὄχημα ἐκεῖνο μακρόθεν καὶ τοῦ ὑπεσχέθη δέκα σελίνια ἀμοιβὴν διὰ τοῦτο.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ παλλακὶς, παρακολουθοῦσα τὴν σύζυγον ὡς δύο ἀμφύποποι ἀντεράστριαι διηυθύνοντο εἰς Ρίτζενς Πάρκ. Πλεῖον τῆς Μαρῆς ὀδοιπορούσης πρὸς τὴν κατοικίαν της πλεῖον αἱ ὑποψίαι αὐτῆς στρεφόμεναι ἔβαινον εἰς ἀλλοτρίας ἀνησυχίας. Δὲν πηγαίνει εἰς τὸν οἶκον μου ; διενοήθη, ποία εἶνε ἡ κομψὴ καὶ ὡραία αὕτη γυνή ; δὲν τὴν ἔθεσεν ὁ δὸν Μοντάλβας ὑποπτευόμενός με νὰ μὲ παγιδεύσῃ ;

Ἡ ψευδοκόμισσα ὀξύνους ὡς ἦτο καὶ μετὰ πολλῆς παρρησίας πνεύματος διέταξε τὸν ἡνίοχόν της ὅτι ἂν τυχὸν τὸ ὄχημα ἐκεῖνο ἤθελε σταθῇ παρὰ τὴν συνοικίαν τῆς Κόρνγουολ νὰ μὴ σταθῇ οὗτος ἀλλὰ νὰ προχωρήσῃ διαπεράσῃ ἐμπρὸς καὶ σταθῇ, μόνον τότε ὅταν αὕτη κρούσῃ τὰς ἐμπροσθινὰς ὑέλους τοῦ ὀχήματος. Πραγματικῶς ἡ κυρία Οὐάτγουερθ κατέβη τινὰ βήματα μόνον μακρὰν τοῦ οἴκου τῆς γυναικὸς ταύτης. Ἐπλήρωσε τ' ὄχημα, τὸ ἀπέπεμψε καὶ ἤδη ἐβάδιζεν ἠρέμα ἐπεξεργαζομένη ὁλόκληρον τὴν κομψὴν καὶ εὐγενῆ ταύτην συνοικίαν. Ὅταν ἡ κόμισσα τὴν διέβη, ἐβυθίσθη εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ ὀχήματος, ὅπως μὴ γνωρισθῇ καὶ διέταξε τὸ ἡνίοχον νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἐκ τῆς πύλης τοῦ Πάρκου Κλάρενς διευθυνθῇ πρὸς τοὺς ὀπισθίους τοῦ οἴκου της σταύλους τοῦ Κόρνγουολ. Συντόμως ἡ γαλλὶς ἐκ τῶν ὑέλων τοῦ παραθύρου της ἠδύνατο νὰ κατοπτεύσῃ τὴν κυρίαν Οὐάτγουερθ, ἥτις μετ' ἀπλήστου περιεργείας ἐπεξεργάζετο τὸν οἶκον τοῦτον. ἤτις δὲ προσεγγίσασα τὸν φύλακα τοῦ Πάρκου μετὰ τοῦτου συνομίλει στρέφουσα τὰ βλέμματα συχνὰ πρὸ τὸν οἶκόν της. Ἐκ τοῦ τρόπου της ἡ ψευδοκόμισσα ἐτεκμαίρετο, ὅτι ὁ λόγος ἦτο περὶ αὐτῆς.

Τίς ἔστι ἡ γυνὴ αὕτη ; τὶ θέλει ἀπ' ἐμὲ, τὶ ζητεῖ... εἶνε κατάσκοπος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐνδυμασία της καὶ τὸ ὕφος της δεικνύουν διακεκριμμένην κυρίαν ὑπάρχει ἀπόκρυφον ἐνταῦθα...Ἐλισσάβετ...ἐβῶ τρέξε γρήγορα ἔκραξε πρὸς τὴν μαγείρισάν της.

Ἡ μαγείρισα, ἤτις ἦτο καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀπορρήτων τῆς κομίσσης ἐπρόρθασεν ἐγκαίρως.

— Κύτταξε τὴν γυναῖκα αὐτὴν.... ἰδέ την καλῶς.... ἰδοὺ δύο λίρας, θέσε τὸ καπελλίνο σου, καὶ τὸ σάλι σου καὶ πήγαινε καὶ τοποθετήσου σὺχὶ μακράν της· παρακολούθησέ την, ἂν ἀναβῇ εἰς λεωφορεῖον,ἀνέβα καὶ σὺ εἰς τὸ ἴδιον, ἂν ἀναβῇ εἰς ὄχημα, ἀνέβα καὶ σὺ εἰς ἕτερον πλήρωσε, ὅτι θέλεις πλὴν μὴ τὴν χάσῃς ἀπὸ τὴν ὄρασίν σου ἢ μόνον, ἔταν πληροφορηθῆς, τίς εἶνε καὶ ποῦ κατοικεῖ. Ἂν τοῦτο κατορθώσῃς ἔχεις πέντε λίρας ἢν βραβεῖον, ἀμα ἐπιστρέψῃς. Ἡ μαγείρισα οὐδὲν περιπλέον ἐχρειάζετο, Ἔθεσε τὸ καπελλίνον της ἔρριψεν ἐπὶ τῶν νώτων της τὸ ἐπώμιόν της καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου ἀόρατος ὑπὸ τῆς κ. Οὐάτγουερθ, ὅταν αὕτη ἐπιστρέψασα τὰ ὀπίσθια προέβη πεζῆ πρὸς τὴν πύλιν τοῦ Πάρκου, ὅπως ἐκ τούτου ἐξέλθῃ.

Ἡ κυρία Οὐάτγουερθ ἔλαβε τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν ὁδὸν Βέκερ, ἐκεῖθεν ἀνέβη ἐπ' ὀχήματος κλειστοῦ καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν κατοικίαν της.

Ἡ μαγείρισα ἐποίησε τὸ αὐτὸ δώσασα τὰς ἀποχρώσεις ὁδηγίας πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην της ὑποσχομένη τοῦτῳ ἔκτακτον ἀμοιβήν.

Ἡ κόμισσα δι' ἑτέρου ἀγοραίου σχήματος ὡς ἐνθυμούμεθα μετέβη εἰς τὸν οἶκον τῆς Βαρόνης καὶ ἐκεῖθεν εἰς ἐκείνον τῆς λαίδης Σαλντ-Ἄλεανς. Ἐν καὶ πάραυτα ἐγκατέλειψε ἐπανακάμψασα εἰς τὸν ἰδικόν της καὶ ἀνυποκρίτως περιμένουσα τὸν κ. Οὐάτγουερθ καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ μαγείρου. Ὁ κ. Οὐάτγουερθ ὑπῆγεν, ὡς ἐνθυμούμεθα ἐκεῖ, πλήν, δὲν ἐστάθη ἀρίσας τὸ ἐπισκεπτήριόν του· ἡ κόμισσα ἔγεινε μανειώδης διὰ τοῦτο ἡ Ἐλισσάβετ δὲν ἐπέστρεψεν ἢ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς καὶ ἦτο εὐθυμοστάτη. Τὸ πτόμα αὐτῆς ἦτο ὦζων ζύθου. Μετὰ τὰς ἀναλύσεις της εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐγγὺς καπελλίῳ, καὶ ηὐθύμησε φιλοδωρήσασα τινὰς βουκάλας ζύθου πρὸς δύο τῆς τάξεώς της Ἰρλανδοὺς ἀγνώστους αὐτῇ. Ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ἐξήρχετο ἡ ἀνὰ δεκαπενθημερίαν, ἡ ἑξοδός της τῆς ἑσπέρας ταύτης ἐκ τοῦ οἴκου ἦτο ἔκτακτος.Ἄρα ἐπιστρέφουσα κομιστὴς εἰδήσεων πολυτίμων ἐνόμισε καλὸν νὰ διασκεδάσῃ πρὶν μικρόν τι. Διῆλθε τινὰς ὥρας ἐν πλησιοχώρῳ οἴκῳ εἰς τὰς ἀγκάλας ἑνὸς τῶν δύο Ἰρλανδῶν, οὓς καὶ ἐπλήρωσεν ἀντὶ νὰ πληρωθῇ, διότι ἡ μορφή της, ἡ ἡλικία της δὲν ἦσαν ὠνηταί.

— Ἔμαθες τίς εἶνε ἡ γυνὴ ἐκείνη εἶπεν; ἡ κόμισσα ἤτις ἐδέρετο πυρετοῦ ἀνυπομονησίας ἅμα ἐνεφανίσθη.

— Μ' ἐπῆρε πέντε ὥρας, Κοντέσσα, ὅπως πληροφορηθῶ.... ὄχι πέντε λίρας ἀλλὰ πενθυτα ἀξίζει ἡ ἀνακάλυψις. Οὐδεμία ἄλλη· ἐκτὸς ἐμοῦ ἠδύνατο νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ. Τὴν ἐπῆρα κατόπιν. Ἐπῆγε...

— Ποία εἶνε. Ἐλισσάβετ· τ' ὄνομά της.... ἔπειτα μὲ λέγεις πῶς τὴν ἀνεκάλυψας· ἰδοὺ αἱ πέντε λίραι σου βιαίως εἶπεν ἡ Γαλλίς.

— Εὐχαριστῶ Κοντέσσα.... ἤθελα νὰ μ' ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς εἴπω....

— Ποία εἶνε ; τ' ὄνομά της γρήγορα, διέκοψεν ἡ Γαλλίς.

— Ἡ κ. Οὐάτγουερθ, ἡ σύζυγος τοῦ κ. Οὐέλλιαμ Οὐάτγουερθ τοῦ ποθητοῦ σας εἶνε ἔγγαμος καὶ ἔχει πέντε παιδιά.

— Ἔγγαμος καὶ πέντε παιδιὰ ἔκραξεν !... Ποπποῦ ζουσα τὰ χείλη καὶ κρούουσα ἐλαφρῶς τὸν πόδα θιάτινα λεπτά.... Ποιὸς; τοῦτο τὸ παληόπαιδο.... ἀδύνατον προσέθεσεν....

— Τί ἀδύνατον ὅπου εἶνε βέβαιον καὶ ἔχει μίαν σύζυγον ὡραιοτάτην καὶ πέντε μικρὰ ἀγγελάκια... Τὰ εἶδον ἔλα.

— Σκάσε διάβολε !... Εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε τοιοῦτος ὑποκριτής ;

— Καὶ δύνασθε νὰ μὲ δείξετε, Κοντέσσα, ἕνα μόνον ἄνδρα, ὅστις δὲν εἶνε ὑποκριτής, ἐγὼ εἶμαι χήρα τριῶν συζύγων καὶ εἶχον τολλάχιστον πέντε δωδεκάδας ἐραστῶν εἰς τὸν βίον μου καὶ ἕκαστος τούτων ἦτο μείζων ὑποκριτὴς τοῦ ἄλλου ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ὀνύχων, εἶπεν ἡ Μάγειρος.

— Λέγε πῶς τὸ ἀνεκάλυψες !... ἐπὶ τοῦ ὅλου καλλίτερον νὰ ἔχῃ μίαν σύζυγον ἢ μίαν ἄλλην ἐρωμένην. Διὰ νὰ προδίδῃ τὴν σύζυγόν του ἀπόδειξις, ὅτι τὴν ἀγαπᾷ ὀλιγώτερον ἐμοῦ συνδιαλασσομένη μετὰ τῆς θέσεως της, εἶπεν ἡ Μαρῆ.

— Ἄμα εἶδον τὸν οἶκον ὅπου κατέβη ἤρχισα νὰ περιδιαβάζω ἔξωθι τούτου. Συντόμως ἐξῆλθεν ἓν ὡραιότατον κοράσιον κρατῶν ἐκ της χειρὸς μικρὸν ὡραιότερον παῖδα· ἤρχιζαν νὰ παίζουν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου σὺχὶ μακρὰν τῆς θύρας. Δὲν ἐδράδυνα νὰ συνάψω ὁμιλίας καὶ μὲ τὰ δύο καὶ ἐκ τούτων ἐπληροφορήθην ὅτι ὀνομάζονται Οὐάτγουερθ καὶ ὅτι ὁ πατὴρ των εἶνε γραμματεὺς τοῦ κ. Μπλ. Συντόμως ἐξῆλθεν ἡ μήτηρ εἰς τὴν θύραν λέγουσα ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ εἰσέλθουν· ἦτο ὠχρὰ, ὡς ὁ θάνατος· ἦτα ἡ ἰδία τὴν ὁποίαν παρηκολούθησα. Θροσήγγισον καὶ τὴν ἠρώτησα ἂν ἔχῃ ἀνάγκην ὑπηρεσίας προσθέτουσα ὅτι ἔχω τὰς καλλιτέρας συστάσεις καὶ ὅτι ἤμην ὑπηρέτρια τῆς Λαίδης Βρανλόου. Μ' ἐπροσκάλεσε νὰ εἰσέλθω· καὶ ὦ Λορ ! τί βλέπω ! τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Οὐάτγουερθ ἀπὸ λάδι κρεμωμένη νὰ κρέμαται εἰς τὸ σαλόνι μέσα. Τὸν ἐγνώρισα κοντέσσα, καὶ λίγο ἔλειψε νὰ λιγοθυμήσω ἀπὸ τὴν ἔνροπήν μου...εἶνε ἢ δὲν εἶνε ὑποκριτής ! ...μ'ἐκράτησε τέσσαρας ὥρας μ' ἔδωκε τζάϊ καὶ ἔπειτα μπίρα, κρασὶ, καὶ φρούτα... ἐφαίνετο στενοχωρημένη καὶ πολὺ μελαγχολικὴ ἡ καϋμένη ἡ γυναῖκα ἐγὼ ἤθελα νὰ φύγω, διότι ἐφοβούμην νὰ μὴ προφθάσῃ ὁ κ. Οὐάτγουερθ μὲ ἐρωτοῦσε ἂν ἀγαπῶ τὰ παιδιὰ μὲ εἶπε ἀφοῦ ἐπῆρε τὴν διεύθυνσίν μου καὶ τὰ συστάτικά μου πῶς θὰ μὲ γράψῃ ... εἶδον καὶ ἔπαθον ν' ἀναχωρήσω εἰς τὰς ἐννέα καὶ ἡμισυ ... ὁ κ. Οὐάτγουερθ δὲν ἦλθε μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης καὶ μὲ φαίνεται ὅτι ... τὰς ἀδολεσχίας, καὶ ψεύδη τῆς μαγείρου ἤτις μόνον ἐκ τῶν παῖδων εἶχε πληροφορηθῆ ὅτι ἡ κυρία ἐκείνη ἦτο μήτηρ των καὶ ὁ οἶκος τοῦ κ. Οὐάτγουερθ τοῦ πατρός των καὶ οὐτινος τὴν ἐξ ἐλαίου εἰκόνα ἀληθῶς εἶδεν ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου κρεμαμένην εἰς τὸν τοῖχον ἐνὸς δωματίου διέκοψεν ὁ κώδων ὅστις ἐσήμανε σφοδρῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Ἡ ψευδοκόμισσα ἔβραμεν εἰς τὴν θύραν χαρμοσύνως νομίζουσα ὅτι εἶνε ὁ γραμματεὺς τοῦ κ. Μπὶλ, ἀντὶ τούτου ἦτο ὁ κ. Δὸν Μοντάλβιος, ὅστις ἂν καὶ μὴ περιμενόμενος ἤλθε νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ.

Ἡ πονηρὰ Μαρῆ μετεβίβασε τὴν χαρὰν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Δὸν κατακαλύπτουσα ἀπατηλῶς διὰ τρυφερῶν καὶ γοητευτικῶν ῥράσεων ὅσας εἶχεν ἐτοιμάσει διὰ τὸν ἕτερον εἰλικρινῶς αἴτινες ἐποίουν τὸν τραπεζίτην νὰ τὴν θεωρῇ, τὸν σωφρονεστέραν καὶ πιστοτέραν νέαν τοῦ Λονδίνου.

Ἡ κυρία Οὐάτγουερθ διενυκτέρευσεν ἄυπνος ἐπὶ τοῦ καθίσματος της περιμένουσα τὸν ἄφρονα σύζυγόν της. Οὔτε ν' ἀναγνώσῃ ἠδύνατο οὔτε νὰ κλείσῃ ὄμματα, ἐσυλλογίζετο μόνον ὁποίαν τακτικὴν νὰ ἀκολουθήσῃ,ὅπως τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὰ καθήκοντά του. οὐδεμίαν ἔχουσα ἀμφιβολίαν ἐκ τῶν πληροφοριῶν. τὰς ὁποίας ἔλαβε ἀπὸ τὸν φύλακα τοῦ Πάρκου, ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη ἦτο ὁ αἴτιος τῆς δυστυχίας της. Ὁ φύλαξ τὴν διεβεβαίωσεν ὅτι κύριός τις ἀνταποκρινόμενος καθ' ὅλα εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ συζύγου της ἐπισκέπτεται συχνὰ τὸν οἶκον ἐκεῖνον ἐκ τῆς δωδεκατης μέχρι τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων ὡρῶν ἐντὸς τῆς ἡμέρας ποτὲ ὅμως τὴν νύκτα, ὅτι δὲ ὁ κύριος οὗτος τὸν ἐριτλοδῶρει ἐνίοτε διὰ τινων σελινίων ἢ διὰ τινων ἀξιολόγων σιγάρων.

Εἶνε περιττὸν νὰ περιγράψωμεν τοὺς πόνους καὶ τὴν θλῖψιν τῆς δυστυχοῦς ταύτης κυρίας. Ἕκαστος ἐννοεῖ τούτους. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ὁ σύζυγός της ἐμεινεν ὁλόκληρον τὴν νύκτα ἐκτὸς τοῦ οἴκου της.

Τὴν ἐπαύριον ἠναγκάσθη νὰ εἰπῇ εἰς τὴν θυγατέρα της ὅτι ἀνεχώρησε διὰ τινας ἡμέρας διὰ Βιρμιγάμην δι' ὑποθέσεις του καὶ τοῦτο ὅπως ἀποφύγῃ τὰς συχνὰς ἐρωτήσεις τοῦ κορασίου.

Κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀφοῦ πρῶτον ἔλαβε χώραν μικρὰ ἐξήγησις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς τροφοῦ ἔλαβε τὸ λεωφορεῖον καὶ διηυθύνθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μπὶλ ἐκεῖ ἐπερίμενε πέντε ὁλοκλήρους ὥρας, πλὴν οὔτος δὲν ἔχεν ἐμφανισθῆ· ἐποίησε πλείστας ἐρωτήσεις

(Ἀκολουθεῖ).

96

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ Διάβολος μᾶς δεικνύει ἐν φοβερὸν θέαμα εἰς τὸ παλαιὸν Φαληρον, καταρθώνει δὲ τὴν κυρὰ Εὐρώπην νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἦτταν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν γεγονότων, ἀλλ' ἐπιμένει ὅτι ἡ διόρθωσις δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἄνευ τῆς ἐπαναστάσεως.

Ὅταν ἠγέρθη ὁρῶν τὴν κυρὰ Εὐρώπην οὐδεμίαν προσοχὴν δοῦσα εἰς τε τοὺς λόγους του καὶ τὴν θέσιν του, ὡς νὰ μὴ εἶχεν αὕτη θρησκείαν ἢ νὰ ἦτο ἄθεος ἐνῷ συνῆθως ἡ κυρὰ Εὐρώπη ἐλαμβάνε τοὺς ἱεροτέρους ὅρκους της εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ πατρός του, καὶ ἐννοῶν αὐτὴν ὅτι ἠσθάνετο τὴν κατὰ κράτος ἧτταν της παρ' αὐτοῦ εἰς τε τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰ γεγονότα,τὰ ὁποῖα ἔφερεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν της· ὅτι ἠσθάνετο τὸ δυσκαταγωνιστὸν του καὶ ὅτι ἴστατο σύννους καὶ σκυθρωπὴ χαρμοσύνως ἔκραξεν ὡς κυριευθεὶς ὑπὸ σαρκαστικοῦ ἐνθουσιασμοῦ συγχρόνως χοροπηδῶν ἐνωπίου της, ὅπως ἐξυπνήσει αὐτὴν ἐκ τῆς ἀχρηγημένης θέσεώς της.

— Ἐπιθυμεῖτε κυρία νὰ ἐξακολουθήσω νὰ φέρω ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἄλλα ξενότροπα, καινοφανῆ καὶ πρωτότυπα θεάματα τῶν ὀδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πλημμελοῦς αὐτῆς πρωτευούσης ἢ νὰ σᾶς ὁδηγήσω εἰς τὰ ὑπὸ τὰς στέγας διαπραττόμενα. Τὰ θεάματά μου τοῦ ὑπαίθρου, σεβαστή μοι κυρία,ἔτι δὲν ἐξηντλήθησαν. Καὶ ποῦ νὰ σᾶς παρουσιάσω τὰ μοσκοβόλα καὶ ἀρωματικὰ αὐτῆς τινὰ τῶν ὁποίων ἀντικαθίστωσι διὰ ῥυάκων τὴν Ἐλλειψιν ποταμοῦ, ποῦ τὰ πομπεδόσμα ἐν τοῖς ἱεροῖς τεμένεσι τῶν ἀρχαιοτάτων πρὸς παραμυθίαν καὶ τέρψιν τῶν σκιῶν τῶν προγόνων σας καὶ πρὸ αἰώνων κουβέντιασμα τῶν περιηγητῶν τῆς Ἑλλάδος — ὑπάρχουσιν ἐν πλήρει ἡλίῳ καὶ πολλὰ καὶ διάφορα καὶ ποικίλα γουρουνίσια καὶ τοῦ ἐσχάτου κυνισμοῦ, τὰ ὁποῖα βλέπονται καὶ δὲν λέγονται, κυρὰ Εὐρώπη. τὰ ὁποῖα ὅμως μολονότι εἶνε τὸ κτηνιό μου εἶμαι πρωθυμώτατος νὰ σᾶς δείξω, μεγαλειοτάτη ὅπως σᾶς ἀποδείξω, ὅτι δὲν εἶμαι οὔτε σκωπτόλης οὔτε σκωπτικὸς ἀλλὰ πνεῦμα τῆς φθορᾶς. Ὁ ἡγεμὼν τῆς φθορᾶς ἵνα διὰ τῆς καταστροφῆς φέρω τὴν τελειοποίησιν ... ἐπιθυμεῖτε λοιπὸν,νὰ ἐξακολουθήσω τὰ τῶν ὀδῶν καὶ λεωφόρων, τὰ τῶν πλατειῶν καὶ προαστείων ; Τὰ τῶν διόδων καὶ ἡμιόδων, νὰ σᾶς δείξω, τὰς ἀνωφερεῖς καὶ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ἀτραποὺς καὶ καλυβοδρόμους,ὁποῖα τερπνὰ πανοράματα, κυρὰ Εὐρώπη !... θὰ χάνετε πολὺ ἐὰν δὲν τὰ ἴδητε...

— Ὄχι ! ὄχι ! φοβερὲ χρημονγράφε ἔχει κοπρόστομε ! ...ἀρκεῖ ὅσα εἴδομεν τὰ τοιαῦτα δὲν εἶνε δι' ἡμᾶς...ἤδη ἔχω καλλίστην ἰδέαν τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν δημάρχων της. Αἱ ὀδεὶ φέρουσι λαμπρὰ τῆς ἀρχαιότητος ὀνόματα καθὼς καὶ τῆς νέας ἱστορίας ἡρωϊκὰ ὀνόματα, ἀλλὰ εἶνε γουρουνοδρόμοι διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ ἀβελτερίαν των. Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ τοὺς κατοικοῦντας εἰς αὐτὰς νὰ μὴ τὰς ἐπισκεφθῇ αἴφνης ἡ ἐπιδημία τοῦ πυρδς, τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, τὸ παρασάρκωμα τοῦ ἁγίου Φιάκρ, τὸ κακὸν τοῦ ἁγίου Μάρκου, τὸ ἱερὸν πῦρ, ἡ κακοήθης ἐκείνη λέπρα, ἥτις φέρει ὅλας αὐτὰς τὰς ὀνομασίας, ἥτις δὲ θήρκεσεν αἰῶνας μαστιγοῦσα ἀνελεῶς τὴν Ἱσπανίαν, Γερμανίαν καὶ Ἰταλίαν. σχεδὸν ἅλην τὴν αὐτοκρατορίαν μου ἕνεκα τῶν ρυπαροτάτων των καὶ τῆς ἐλλείψεως νοσοκομείων. Τριεξωλέστατα καὶ τρισαλιτήριε, ἔχεις δίκαιον διὰ τὴν βάρβαρον αὐτὴν κατάστασιν τῶν ὀδῶν καὶ τῶν πλατειῶν. ἀλλ' ἕνεκα τῶν τοιούτων βεβαίως δὲν θὰ δώσω ποτὲ τὴν συγκατάθεσίν μου εἰς μίαν ἀναστασιν. Μία ἰσχυρὰ Κυβέρνησις καὶ εἷς νουνεχὴς καὶ πρακτικὸς δήμαρχος δύναται νὰ θεραπεύσῃ πάντα ταῦτα καὶ ἔτι ἄλλα χειρότερα ἄνευ ἐπαναστάσεως.

— Ὁ νουνεχέστερος καὶ πρακτικώτερος δήμαρχος, ἡ σχυροτέρα κυβέρνησις,κυρὰ Εὐρώπη,δὲν δύναται νὰ κάμει τίποτε.διότι καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ κράτους ὁλοκλήρου καὶ ὁ νοῦς τοῦ ὅλου ἔθνους εφρίσκονται εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ἀνομίας, τῆς παρανομίας, τοῦ φατριασμοῦ καὶ τῆς ὑποκούφου τυραννίας ἐνδεδυμένης τὸν χιτῶνα τῆς ἐλευθερίας σχηματιζούσης δὲ τὸ πολίτευμα τὰς ὁποίας μόνον διὰ μιᾶς ἐπαναστάσεως,,μόνον διὰ τῆς ἀποκοπῆς κεφαλῶν πολλῶν καὶ χύσεως ἀφθόνου αἵματος δύνασαι νὰ ἐξολοθρεύσῃς,ἵνα ἀναγεννηθῇ ἡ χώρα ἄλλως αὐτὰ ὀσημέραι ἔσονται τυραννικώτεραι, αὐθαδέστεραι, ὀλεθριώτεραι καὶ μᾶλλον ἀδιόρθωτοι τὸ δὲ κακὸν ἀνεπανόρθωτον εἶπεν ὁ Διάβολος μειδιῶν ὡς νὰ ἠπόρει μὲ τὴν ἐπιπόλαιον κρίσιν τῆς κυρᾶς Εὐρώπης ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος.

— Ὀθήγησόν μας λοιπὸν ὑπὸ τὰς στέγας τῶν κατοίκων,τακτοποιοῦσα τὰ παράσημα αὐτῆς καὶ τὴν ἐσθῆτα της ὡς ν

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1892

		Ἀγοραστ.	Πωληταί
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο)ο	Δρ.	460 —	465.—
» 120 » » 5 ο)ο	»	460.—	468.—
» 170 » » 5 ο)ο	»	460.—	468.—
» 135 » » 4 ο(ο	»	405.—	410.—
» 125 » » 4 ο)ο	»	360.—	365.—
Ομολογίαι Δαχειοφόροι Ἐθ ν. Τραπέζης		562.—	563.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,530—	3,550.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . τ . .	»	167.—	168.—
Βομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	69.50	70.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	147.50	143.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	414.—	416.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	208.—	210.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . , .	»	145.—	146.—
Χρημαστ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	60.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	64.—	65.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	27.65	27 82
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχριδρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	30.50	35.60
Ἐπὶ Γαλλίας	»	140.50	138.50
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἑνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C

BURSLEM (Staffs) **ΑΓΓΛΙΑ**

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἀπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

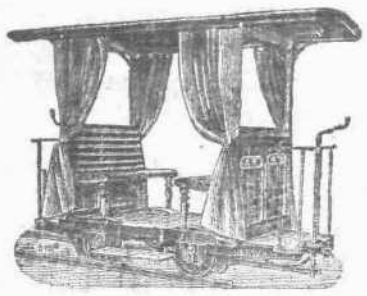

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

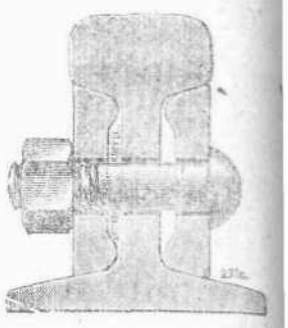

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένου τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

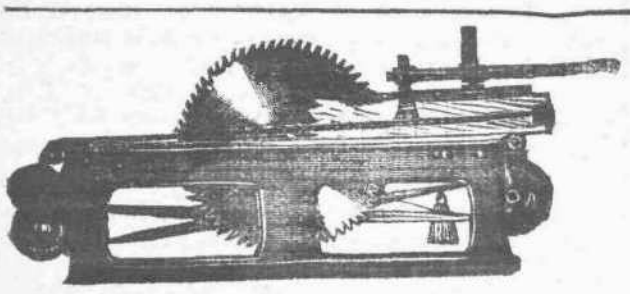

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

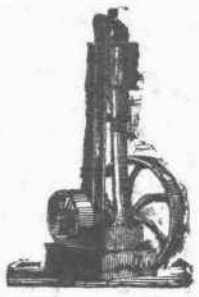

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

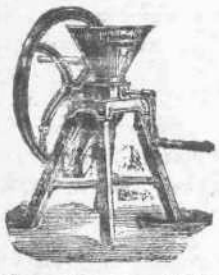

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

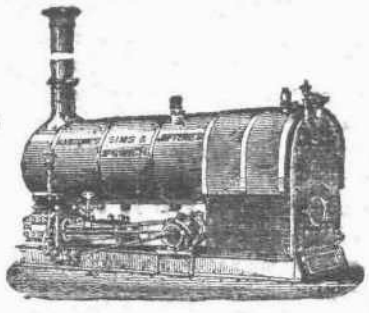

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 οππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στεροὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8